

सहिद

SAHID WEEKLY साप्ताहिक

जि.प्र.का.दर्ता नं. ५८/२०६३

तुः आवश्यकता

यस रिसोर्टमा निम्न अनुसारको कर्मचारी आवश्यकता भएकोले तुरन्त सम्पर्क गर्नुहोला ।

अनुभवी कुक- १ (एक)
तालिम प्राप्त वेटर- १ (एक)

कीर्तिपुर हिलसाइड होटल एण्ड रिसोर्ट

चिठ्, कीर्तिपुर-३
फोन नं.: ४३३४०९०

वर्ष १२, अंक १२, पृष्ठ- ८ ने.सं. ११३५ अनला श्व. तृतीया. वि. सं. २०७२ असार ४ गते शुक्रबार JUNE 2015 मूल्य रु. ५।-

कीर्तिपुर नगरपालिका अस्तव्यस्त

बैशाख १२ र २९ गतेपछिको भूकम्पबाट कीर्तिपुर नगरपालिका पनि पीडित बनेको छ ।

विपत्तिमा परेका नगरवासीलाई राहतको व्यवस्था गर्न चोभारस्थित रेडियो मनिटरिङ्ग टावरमा आश्रय लिन पुगेको कीर्तिपुर नगरपालिका अहिले अस्तव्यस्त अवस्थामा छ ।

नगरपालिकाको प्रमुखको कार्यक्षेत्र चिया पकाउने र फोटोकापी गर्ने कार्यक्षेत्र भएको छ । यो प्रमुख कार्यक्षेत्र हो कि किचन भन्दा कार्यरत कर्मचारी के सोच्नुहुन्छ त्यही हो भन्ने जवाफ दिन्छन् ।

दर्ता र चलानी शाखाको फाइल एउटा डराज नपाएर यत्रतत्र

छरपस्त छन् ।

सहायक लेखापाल नरेन्द्र महर्जन पत्रिकाको विज्ञापनको बिल बुझी लिन चाहन्छन् । एउटा डराज छैन कहाँ राख्ने मैले लिएर टावरको भुईँ तल्ला मात्र प्रयोग गर्न दिएको नगरपालिकाको अस्थायी कार्यालयमा नगरपालिकाको साइनबोर्ड छैन नत बडा पत्र नै । कोठा नपुग भएपछि बाहिर २ वटा पाल टाँगेर सेवाग्राहीसँग पाल मुनि नै कारोबार गर्छन् ।

असार १ गतेबाट जनताको सेवालाई ध्यानमा राखी उपयुक्त स्थान खोज्न गरेको सर्वदलीय निर्णय न नपाले चाहेका छन् नत सर्वदलीयले नै चासो

लिएका छन् ।

नपाको कार्यालयको लागि पाँगाको जनसेवास्थित हेल्थ सेन्टर, नवज्योती प्राविधिकोकासी, नगाउँ सामुदायिक भवन, जनस्वस्थ सेवा केन्द्र हनुमानघाट टाउनप्लानिङ्ग नयाँ भवन र ट्याङ्गलाफाँटमा प्रस्तावित रुपमा अगाडि सारेको छ ।

क्रमशः ७ पृष्ठमा

पाँगामा सफाई र पुनःनिर्माणबारे राजनैतिक दल

पाँगा सफाई समिति (PCC) को आयोजनामा पाँगा सफाई र पुनःनिर्माण सम्बन्धमा पाँगामा क्रियाशील राजनैतिक दलहरू बीच छलफल जेठ ३१ गते जनसेवामा सम्पन्न भयो ।

आयोजक समितिका सदस्य प्रा.डा. धर्मराज ङ्गोलले विशेष प्रवेश गर्दै स्वागत गर्नुभएको कार्यक्रममा नेमकिपाका नारायण महर्जनले भूकम्पदेखि राहत वितरण र अस्थायी आवासको व्यवस्थामा सक्रिय रहनु भएका पाँगा क्षेत्रका कीनपा ९, १०, ११ र १२ विपद् व्यवस्थापन समितिलाई हार्दिक धन्यवाद दिनुभयो ।

वहाँले विपद् व्यवस्थापन

लगायत पीसीसी पारदर्शी र इमानदार हुनुपर्ने भन्दै सरसफाई हामी आफैले गर्नुपर्ने त्यसको सुरुवात लखु महाँबोले गरेको

भन्नुभयो ।

भत्काउने र भत्केका घरको माटो पन्छाउने कार्य समुदाय र नगरपालिका मिलेर गर्नुपर्नेमा

नपा यस कार्यबाट पन्छिएको बताउँदै पीसीसी मार्फत केही आर्थिक संकलनबाट केही भाग सरसफाई भएपनि पर्याप्त स्रोत नभएपछि बाटोमा फेरि माटोले भरिएको बताउनुभयो । अब पीसीसीले सफाई अभियान पुरा गर्ने हो भने पर्याप्त स्रोत खोज्नुपर्ने कित स्थानीय नै आत्मनिर्भर भई जुत्नुपर्ने अवस्था देख्दछु महर्जनले भन्नुभयो । आत्मनिर्भरको सन्दर्भमा पनि लखु महाँबोले आर्थिक संकलन थालेको पनि बताउनुभयो । पुनःनिर्माणको सवालमा तत्काल जमिनसम्म सफा गरी समाज र परिवार त्यही बस्न जाने र

क्रमशः ७ पृष्ठमा

भूकम्पको नाममा स्वाभिमान नगुमाऔं

संयुक्त वडा समिति वडा नं. १, २, ३, ४, ५, ६ र १७ को आयोजनामा '२०७२ सालको बैशाख १२ गते गएको भूकम्पीय क्षति र कीर्तिपुरको वर्तमान स्थिति' विषयक अन्तरक्रिया कार्यक्रम बाघभैरवस्थानमा असार ३ गते सम्पन्न भयो ।

कार्यक्रममा काठमाडौँ क्षेत्र नं. १० का सभासद् राजेन्द्र कुमार वेस्लीले भूकम्पबाट पीडितको अवसरमा विदेशी चलखेल बढ्न सक्ने भएकोले देशको स्वाभिमान गुम्न सक्नेतिर ध्यान दिनुपर्ने बताउनुभयो । हामीले नेपाली

जनताको हितमा विदेशीसँग मगन्तेको दृष्टिले हात नथापौ भन्नुभयो ।

आज हामी पीडित छौं । पीडितको हिसाबले राहतलाई अधिकारको रुपमा भन्दा पनि आवश्यकता अनुसार लिनुपर्ने बताउनुभयो । वहाँले सरकारी सहूलियत लिन जग्गा जमिन धितो राख्नुपर्ने भएकोले गढ पखालभित्र लालपुर्जा दिने कार्य सुरु भएको बताउनुभयो । वहाँले राज्य प्राकृतिक प्रकोपमा उद्धारको तयारी नभएको र आफूले पनि तत्काल राहतको व्यवस्था गर्न नसकेकोमा क्षमा माग्दै

अबका दिनमा यस क्षेत्रको विकासमा सधैं लाग्ने प्रतिबद्धता व्यक्त गर्नुभयो ।

कार्यक्रममा नेमकिपाका प्रतिनिधि नारायण महर्जनले

क्रमशः ६ पृष्ठमा

एसएलसीको नतिजा आज

काठमाडौँ । गत चैतमा भएको प्रवेशिका परीक्षा एसएलसीको नतिजा आज (शुक्रबार) आउने भएको छ । नतिजा प्रकाशनको लागि माध्यमिक परीक्षा उत्तीर्ण बोर्डको बैठक आजै बोलाइएको छ ।

परीक्षा नियन्त्रक विष्णुबहादुर द्वारेले असार ४ गते नतिजा प्रकाशन गर्ने तयारी भएको बताए । कथंकदाचित शुक्रबार नतिजा प्रकाशित हुन नसके शनिबार निश्चित रुपमै प्रकाशित गरिने उनले बताए ।

प्राविधिक तर्फको एसएलसी परीक्षाको नतिजा प्रकाशन गर्न भने अझै केही समय

लाग्ने परीक्षा नियन्त्रण कार्यालयले जनाएको छ ।

प्राविधिक तर्फ भने ग्रेडिङ्ग प्रणाली लागू गरिने भएको छ । ग्रेडिङ्ग प्रणाली अनुसार ए प्लसदेखि ईसम्मको ग्रेड उल्लेख गरिने जनाइएको छ ।

चैतमा भएको एसएलसी परीक्षामा नियमिततर्फ चार लाख २६ हजार दुई सय १४ जना परीक्षार्थी सहभागी थिए भने एक्जाम्प्टेड तर्फ एक लाख ५४ हजार एक सय ८३ तथा प्राविधिक तर्फ तीन हजार दुई सय ८८ परीक्षार्थी सहभागी रहेको परीक्षा नियन्त्रण कार्यालयले जनाएको छ ।

मत्सेनारायण मेला र मच्छेगाउँमा भूकम्पको प्रभाव

चन्द्रागिरी नगरपालिका वडा नं. १४ मच्छेगाउँस्थित मत्सेनारायणको मलमासमेला जेठ २ गतेबाट सुरु भयो । प्रत्येक साढे २ वर्षमा एकपटक आउने यो मलमास पर्व एक महिनासम्म चल्नेछ । यस अवधिमा कुनै पनि किसिमको जात्रा, चाँडपर्व गर्न मिल्दैन । ललितपुरको लामो जात्राको रुपमा चिनिने रातो मच्छेन्द्रनाथको रथ यात्रा अब एक

महिनासम्म रोकिने छ ।

मच्छेनारायण वरिपरि भूकम्पले खासै असर पारेको देखिँदैन त त्यही गाउँ अन्तर्गतको तपख्यो (तापाखेल) मा गाउँ सबै प्रायः ध्वस्त छन् ।

मच्छेगाउँमा भूकम्पले ४ जनाको ज्यान गएको छ भने, ११ जना घाइते र ४४ वटा घर पूर्ण ध्वस्त भएका छन् भने २०० घर आंशिक क्षति भएका छन् ।

ऐतिहासिक जनअन्दोलन २०८६ चैत २० गते शहादत अमर सहिद

लनबहादुर महर्जन
वि.सं. २००६ माघहिराकाजी महर्जन
वि.सं. २०१७ माघराजमान माली
वि.सं. २०२५ मंसिरराजेन्द्र महर्जन
वि.सं. २०३० चैत

सहिद साप्ताहिक

वर्ष १२, अंक १२, २०७२ असार ४ गते शुक्रबार

शंखापुर प्रकाशन समूहको लागि

सम्पादक/प्रकाशक: नारायण महर्जन

कम्प्यूटर टाइप/सेटिङ्ग: सहिद डेस्कटप

सम्पर्क कार्यालय: जहुँ हिटी युवा क्लब - ११

पाँगा, कीर्तिपुर, फोन नं. ४३३०५८३, ९८४१४३६०२२

E-mail:- kipushahid@hotmail.com

kipushahid@gmail.com

www.kipushahid.blogspot.com

मुद्रण : शर्मिला प्रिन्टर्स, डल्लु, काठमाडौं

सम्पादकीय...

सरकारी अनुदान कडाई गर्नुपर्ने

भूकम्प, भूकम्पीय क्षति, भूकम्पीय जोखिम, पीडितहरूको लागि राहत, पीडित परिवारको लागि अस्थायी बसोबास र पुनःनिर्माण भूकम्पीय समस्याको सामना गर्न सरकारको अनुगमन प्रभावकारी हुनु जरुरी छ ।

भूकम्पपछि सुरुमा राज्यले राहतको प्याकेज बाहिर ल्याउनुपर्दथ्यो । नीति नियमहरू सार्वजनिक गरी एक द्वार प्रणाली लागु गर्न राहतको लागि आईपुगेका संघसंस्थाहरू सरकारसँग समन्वय गरी वितरण प्रणाली प्रभावकारी बनाउने कार्यमा सरकार असफल भयो । यसको कारण राहत वितरणमा मनोमानी र अराजकता बढेको आवाज उठ्यो । राहत पुगेको शिविरमा दोहोरोतेहोरो पनि भयो भने कुनै ठाउँमा पाएकै छैन, आएकै छैन भन्ने स्थिति पनि देखियो ।

अहिले खाद्यान्न राहत भन्दा पनि अस्थायी बसोबासको लागि VVIP टेन्ट र जस्तापाता वितरण कार्य भैरहेको छ । राज्यबाट तत्कालको लागि १५ हजार नगद दिन सुरु गरेको छ । अन्यले पनि सामग्री प्रदान गरी अस्थायी टहरा बनाउने कार्य सुरु भएको छ । ती सबै अस्थायी निर्माणहरू कहाँबाट कसरी आयो र वितरण भयो भन्ने विवरण नगरपालिकाले सम्बन्धित वडा मार्फत विपद् व्यवस्थापन समितिसँग लिन सक्नुपर्दछ र आवश्यक अनुगमन कडाई साथ गर्नुपर्दछ ।

अब अस्थायी निर्माण र पुनःनिर्माण कार्यमा पनि सरकार एक द्वार प्रणालीबाट चुक्यो भने सरकारी राहत र गैर सरकारी राहतको दुरुपयोग हुने सम्भावना छ । त्यसैले राज्य र स्थानीय सरकार अस्थायी आवासको लागि वितरण गरिएका सामग्रीहरूको सही सदुपयोग भयो/भएन गयो/गरिएन अनुगमन गर्नु जरुरी छ ।

दाता सम्मेलन: हाइटी र नेपालको भूकम्प

◆ कृष्ण महारा

रोयटर्समा प्रकाशित एउटा समाचारअनुसार हाइटीमा गएको भूकम्पपश्चात् एकजना लेडी प्यारेन्ट नामक मेयरले दाताहरूले दिएको राहत रकम लुकाएको र भ्रष्टाचार गरेको भन्दै हाइटीबासीहरूले क्षतिग्रस्त राजधानी पोर्ट औ प्रिन्स नजिकै ठूलो प्रदर्शन गरेका थिए । विदेशी सहायता संस्था, व्यक्ति तथा कतिपय देशले राहत सामग्री दिएपनि वितरणमा ढिलाइ र घाँघली भइरहेको थियो । ‘हामी भोकले मर्ने लागेका छौं, दाताले दिएको चामल लेडी प्यारेन्टले लुकाएर राखेको छ र हामीलाई केहीपनि दिंदैन’, हाइटीका एकजना प्रदर्शनकारीको भनाइ हो यो ।

नेपालमा पनि भूकम्पपछि कतै जस्तापाता त कतै पाल अनि खाद्यमा त्यस्तै भएको छ । हाइटीमा जस्तै लेडी प्यारेन्टहरूको यहाँ पनि कुनै कमी छैन । त्यो नुवाकोटमा भएको जस्तापाता काण्ड होस् वा शहरी विकास मन्त्रालयले किनेको पाल र बंगलादेशले पठाएका ब्लाङ्केट नै किन नहुन् ।

एकातिर प्रधानमन्त्री सुशील कोइराला राहतमा गडबड गर्नेलाई जेल हाल्ने कुरा बारम्बार दोहोर्‍याइरहेका छन् भने अर्कोतिर राहत वितरणमा यति धेरै घोटाला र अनियमितता गर्नेलाई अहिलेसम्म सामान्य सजायसमेत गर्न सकेका छैनन् । यसबाट प्रधानमन्त्री कोइरालाको कथनी र करनी प्रस्ट भइसकेको छ ।

भौगोलिक तथा सामाजिक हिसाबले नेपाल र हाइटीको त्यति समानता र सम्बन्ध नभएपनि बैशाख १२ को भूकम्पपश्चात् यी दुवै देशमा धेरै समानताहरू भेटिएका छन् । प्रतिव्यक्ति आय (हाइटी ८१९ डलर), नेपाल (६९४ डलर) सरदर आय (हाइटी ६२ वर्ष), नेपाल (६७ वर्ष), गरिवी, पछौटेपन, विकासविहीनता, धनी र गरीबबीचको खाडल, राजनैतिक अस्थिरता, वैदेशिक हस्तक्षेप, आदि हेर्दा हाइटी र नेपालमा धेरै समानताहरू देखिन्छन् ।

जसरी भूकम्पले अहिले नेपालमा क्षति गरेको छ, त्यसरी नै हाइटीमा पनि सन् २०१० को जनवरीमा भयानक क्षति पुगेको थियो । मानवीय र भौतिक हिसाबले हाइटी महाभूकम्प निःसन्देह नेपालको भन्दा कयौं गुणा ठूलो थियो यद्यपि सिस्मोग्राफ मापनमा भने नेपालको भूकम्प १.८ रेक्टर स्केलले ठूलो थियो ।

भूकम्पपछि हाइटीमा खन्याइएको राहत र दाताहरूको बेइमानी

भूकम्पले राजधानी पोर्ट औ प्रिन्ससहित सारा देश नै क्षतविक्षत बनाउने बित्तिकै त्यहाँ आर्थिक, मानवीय, भौतिक तथा जस्तोसुकै सहयोगको ओइरो लाग्यो । राष्ट्रसंघ, रेडक्रस, युरोपियन युनियनदेखि विश्वका महाशक्ति राष्ट्र तथा व्यक्तिहरूले सहयोगका कुनै कसर बाँकी राखेनन् । यदि उक्त सहायता रकममात्रै हाइटीमा सदुपयोग हुन्थ्यो भने आज हाइटीको कायापलट हुने थियो । तर

विडम्बना, राहतको नाममा आएको विदेशी सहयोगले हाइटी र हाइटीबासीलाई नराम्ररी गाँज्यो । अरबौंको रकम एकैचोटी देशमा खन्याइएपछि त्यसमा सबैले आँखा गाडे । फलस्वरूप देश परनिर्भरता, भ्रष्टाचार र वैदेशिक हस्तक्षेपको दलदलमा फस्यो ।

जसरी नेपालमा भूकम्प गएलगत्तै विदेशी सैनिक तथा राजनैतिकस्तरबाटै सहयोग गर्ने होड चल्‍यो, हाइटीमा पनि त्यस्तै भएको थियो । अझ प्रस्टभन्दा नेपालमा चाउचाउ र बिस्कुट र म्याद सकिएका वा पसलमा बिक्री नभएका खाद्यसामग्री वितरणको नाममा सेल्फी खिच्ने क्रम देखियो, ठीक ५ वर्ष अगाडि हाइटीमा पनि त्यसै भएको थियो । विदेशी सहायता संस्थाका कर्मचारी वा राहत वितरकहरू क्यामेराका अधिलिटर उभिन निकै होडबाजी गर्ने गर्दथे ।

प्रसिद्ध पत्रिका डेलिमेलले लेखेको छ, - ध्वस्त संरचनाहरू लोगो तथा झण्डाहरूले ढाकिएका थिए जहाँ दाताहरू क्यामेराको अगाडि देखिनका लागि तँछाडमछाड गर्ने गर्दथे । त्यत्तिकैमा एउटा अमेरिकी पास्टरले चामलको बोरा एउटा घुँडा टेकिरहेको हाइटीयन भूकम्प पीडितलाई दिँदै त्यसको भिडियो खिचन भ्याए । अर्का एकजना अनाथहरू प्रयोग गर्दै पैसा संकलन गरिरहेको भिडियो खिचन निजी विमानसहित टेक्सासबाट उडे ।

गरिब देश त्यसमा पनि भूकम्पको महापीडाले थलिएको बेला विकसित भनिएका छिमेकीले कसरी हेप्दा रहेछन् भन्ने अर्को उदाहरण ‘काठमाण्डु और आसपासमे भूकम्प, विष्णुमतीमे सुनामी आनेकी आशांका’ जस्ता नेपालीको पीडामाथिको खेलाची र व्यङ्ग्यले प्रस्ट पार्छ ।

हाइटीमा भूकम्पपश्चात् सहायता प्रदान गर्ने मुलुकमध्ये अमेरिका एक प्रमुख मुलुक थियो । विश्वकै शक्तिशाली, धनी तथा सबैलाई सहयोग गर्न तत्पर भनिएको अमेरिकाले सहयोगको नाटकीय जालोमार्फत कसरी हाइटीलाई परनिर्भर बन्न बाध्य बनायो भन्ने कुरा वासिङटनस्थित सेन्टर फर इकोनोमिक्स एण्ड पोलिसी रिसर्चका उप-निर्देशक मार्क वेसवर्टले छुल्लंग पारेका छन् ।

उनी दि गर्जीयनमा लेख्छन्, - ‘भूकम्पको चारवर्षपश्चात् पनि हाइटीका लागि छुट्याइएको सहायता कोषबाट अमेरिकी कम्पनी तथा एनजीओले त्यसको ठूलो हिस्सा पाइरहे जबकि अमेरिकाले यो सहायता हाइटीकै स्थानीय निकायमार्फत नै खर्च गर्ने वाचा गरेको थियो । यूएसएडले गरेको सहायता रकममध्ये जम्माजम्मी २ दशमलव ५ प्रतिशत रकम मात्रै हाइटीयन कम्पनीलाई दिइन्थ्यो । ९२ प्रतिशत रकमको ठेक्का त वासिङटन, मेरिल्याण्ड र भर्जिनियाका ठेकेदारहरूले पाउने गर्दथे । के यो भौगोलिक बदमासी होइन ? १५.५ प्रतिशत ठेक्काको त बोलपत्र आह्वानसमेत गरिएको थिएन ।

हाइटीको वास्तविकता त्यस्तो भएपनि बाहिरी संसारले भने अमेरिकाले मात्रै अरबौं सहयोग गरेको कुरा मात्रै थाहा पाउँथ्यो । हाइटीयनहरूलाई मार्गनेमात्रै बनाइएको थियो । एउटा अचम्मलागदो कुरा त के थियो भने उनीहरूलाई जे जति मागे पनि दाताहरू दिन तयार भए, तर आफ्नै देशभित्र उत्पादन गर्न भने कसैले पनि सिकाएनन् ।

आफ्नो देश मगन्ते र अरु देश वा संस्थाहरू दाता भए भने उनीहरूको हैकम नै चल्ने गर्दछ । आफ्नै देश सक्षम छ भने दाताहरूसँग पनि भन्न सकिन्छ, तिमी यो क्षेत्रमा सहयोग गर्छौ भने गर होइन भने सहयोग नै चाहिँदैन । तर जब देश नै असक्षम छ भने दाताहरूले जुन-जुन ठाउँमा जे-जे भन्यो त्यही त्यही मान्नुपर्ने हुन्छ । त्यसले न देशले चाहेजस्तो विकास गर्न पाउँछ न त उक्त सहायताको सदुपयोग नै हुन्छ ।

हाइटी भूकम्पको दुईवर्षपछि त्यहाँ पुगेका पत्रकार इयान विरेलले एकजना पीडितको भनाइ उद्धृत गर्दै डेलिमेलमा लेखेका छन्, -यी एनजीओहरू आफूले जे मन लाग्यो त्योमात्रै गर्छन् र जतिखेर मन लाग्यो त्यतिखेरै छोड्छन् । दाताहरूको सहयोग हास्यास्पदजस्तै थियो । क्याम्पहरूमा साबुन दिइएको थियो तर पानी दिइएको थिएन, अस्थायी साधनहरू दिइएको थियो तर खाना दिइएको थिएन ।

हाइटीस्थित मिडिया पार्टनर हाइटी ग्रासरूट्स वाचले भनेको छ, ‘हाइटीमा खेती गर्ने, खाद्यान्न देशभित्रै उत्पादन गर्ने कुरामा न सरकारी अधिकारीको ध्यान छ न त दाताहरूको नै । भूकम्पअघि पनि यहाँ खाद्यान्न आयात नै गरिन्थ्यो जसले यहाँको कृषि उत्पादनलाई पूरै बेवास्ता गरिएको छ । हाइटीमा करिब ५० देखि ६० प्रतिशत मानिसहरूले कृषि पेशा अंगालेका छन् तर यसले ५० प्रतिशत खाद्यान्न अमेरिकाबाट आयात गर्छ । यो अमेरिकाकै दोस्रो ठूलो खाद्यान्न किन्ने देश बनेको छ ।

विश्व खाद्य कार्यक्रमको पछिल्लो तथ्याङ्कअनुसार हाइटीका १० प्रतिशत धनीहरूले मात्रै त्यहाँको ७० प्रतिशत सम्पतिमा कब्जा जमाएका छन् भने एकतिहाइ हाइटीयन महिला तथा बालबालिका रक्तअल्पताले ग्रसित छन् । भूकम्प आएको पाँच वर्ष बितिसक्दा पनि समस्या ज्यूँका त्यूँ छ । शहरी ठाउँहरूमा केही विकास निर्माण देखिएपनि गाउँमा भने न त शुद्ध पिउने पानी नै पाएका छन् न स्कूल तथा स्वास्थ्य सुविधा नै । कुनैपनि कार्यमा आफैले अग्रसरता लिएको भए आज यो हालत हुने थिएन भन्ने कुरा अहिले हाइटीयनहरूले महशुस गरेका छन् ।

भूकम्प पछिको नेपाल नवकली पीडितको बिगबिगी

नेपाल भूकम्पपछि उद्धार तथा राहतको चरणलाई लगभग सकेर पुनर्निर्माणको चरणमा प्रवेश गर्दैछ । नेपालमा हाइटीको जस्तो विदेशी सहायता

नओइरिएपनि विभिन्न देशमा बस्दै आएका गैर-आवासीय नेपाली, कलाकार तथा देशभित्रकै मनकारी व्यक्ति, संस्था तथा थुप्रै सहयोगी हातहरूले सहयोग गरिरहेका छन् ।

पीडामा परेकालाई सहयोग गर्नु नराम्रो त होइन तर पीडित पनि राहतमै निर्भर हुन थाल्यो भने त्यो चाहिँ राम्रो संकेत नहुनसक्छ । स्वयंसेवकले घर निर्माण गरिदिने भनेपछि घरबेटीहरूले जुवा खेलेर बस्दा र मुरी फल्ने खेतको गर्हुँ टिपेर थान्को लगाउनुको सट्टा राहतको माना थाप्न दिनभरी लाइन बस्नुले परनिर्भर बन्नेतिर सजिलै धकेल्छ । जसरी हाइटीयनहरू राष्ट्रसङ्घ तथा अन्य दाताहरूका जहाज तथा ट्रक रोकिंदा राहतको आश गर्थे त्यसैगरी हामीलाई पनि कोही नयाँ मान्छे गाउँमा प्रवेश गर्ने बित्तिकै कतै राहत वितरक त होइन भन्ने भान पर्दैछ । राहत भनेको तत्कालका लागि केही दिन जीवन धान्न दिइने सहयोग हो । राहत पाइने नाममा नक्कली पीडित बन्नु, रातारात अंशवण्डा तथा राहत पाउनकै लागि सम्बन्ध विच्छेदसम्म गर्न भ्याउनु भूकम्पले ल्याएको विकृति हो । यसरी गरिब सरकारलाई अझ दिद्र बनाई विदेशीसँग हात थाप्न बाध्य पार्नुहुँदैन । हामीले सधैं त्यसैको मुख ताक्यौं भने कालान्तरमा मुलुक नै परनिर्भरताको दलदलमा फस्न सक्छ ।

दाता सम्मेलनको भ्रम

नेपालले आउँदो असार ११ गते दाता सम्मेलन गर्दैछ । नेपाललाई चाहिएजति सहयोग नउठ्नुले नै यो दाता सम्मेलनको आयोजना गर्नुपरेको आयोजक स्वयम् राष्ट्रिय योजनाका उपाध्यक्ष डा. गोविन्दराज पोखरेलले स्वीकार्नुभएको छ । सम्मेलन आयोजक तथा नेपाल सरकारले हेक्का राख्नुपर्छ कि हाइटीको कायापलट हुने आधा अर्ब बजेटले कसरी हाइटीमा छ वटामात्रै घर निर्माण गरिए ? आफूले दिएको सहायतामा हाइटीलाई विश्वास नगरी आफै हर्ताकर्ता बनेका दाताहरूले नेपाललाई पनि पत्याएनन् ।

नेपालमा व्याप्त भ्रष्टाचार, ढिलासुस्ती तथा हाइटीस्थित सहायता रकममा भएको घोटालाबाट झस्केर हुनसक्छ, दाताहरू अझैपनि नेपालमा सहयोग गर्न हिचकिचाइरहेका छन् र सहयोग गरेपनि आफ्नै एनजीओ वा निकायमार्फत गर्न चाहिरहेका छन् । अब सरकार हाइटीको बाटो हिँड्न खोज्दैछ । राष्ट्रिय योजना आयोगले नै भनिसकेको छ कि भूकम्पपछिको अवस्थामा फर्किन नेपाललाई कम्तीमा ५ वर्ष लाग्छ । तर यसरी हाइटी पथको अनुशरण गरी अगाडि बढ्ने हो भने नेपाललाई ५ वर्ष होइन ५ दसक लाग्न सक्छ ।

नेपालले अँगाल्नुपर्ने अबको बाटो

जसरी हाइटी सरकारले दाताले दिएको राहत लुकाउने लेडी प्यारेन्टलाई कारबाही गरेन, त्यसैगरी नेपाल सरकारले पनि दाताले दिएका जस्तापाता, ब्लांकेट

क्रमशः ८ पृष्ठमा

‘शहरका भूकम्प पीडितलाई डेरामा राखौं, पहाडबाट तराईमा नसारौं’ ‘व्यक्तिका घर राज्य वा दाताले बनाउँदैनन्, आफैं बनाउनुपर्छ’

काठमाडौं । राष्ट्रिय योजना आयोगका सल्लाहकार किशोर थापालाई भेट्न सिंहदरबारस्थित त्रिपालभित्र जाँदा उनी मुद्रण विभाग पुगेका रहेछन् । मुद्रण विभागमा मिस्त्रीहरूले इन्टरनेटका तारमा ‘लिस्टी’ ठोकठाक गरिरहेका थिए । पुरानो कार्यालय भत्किएपछि योजना आयोग मुद्रण विभागमा सर्न लागेको रहेछ । त्यहाँ बस्ने ठाउँ नपाएपछि हामीले शहरी विकासका विज्ञ पूर्वसचिव थापासँग मिस्त्रीले काम गरिरहेकै ठाउँमा रहेको बेञ्चमा बसेर कुराकानी गर्‍यौं ।

व्यक्तिका निजी घरहरू सरकार वा दाताहरूले बनाउन नसक्ने थापाले स्पष्ट पारे । त्यसैगरी पुनर्वासको योजना ल्याउँदा पहाडका मानिसलाई तराईमा सार्न उपयुक्त नहुने र सकभर सम्बन्धित जिल्लामै पुनःस्थापना गर्नु राम्रो हुने उनले बताए । शहरका भूकम्प पीडितलाई शिविरमा राख्न भन्दा सरकारले डेरा भाडा तिरिदिँदा सजिलो हुने पूर्वसचिव थापाको प्रस्ताव छ ।

राहत तथा उद्धारमा सरकारले जति गर्न सक्थ्यो र गर्नुपर्ने थियो, त्योभन्दा धेरै गरेको छ । अब हामी अस्थायी आवास निर्माणको चरणमा छौं । अहिले गर्ने भनेको जुन घर भत्कियो, त्यस्तै पुनःनिर्माण गर्नु पर्ने होइन, अहिले यो वर्षा थुम्ने ४/५ महिनाका लागि अस्थायी आवास बनाउने हो ।

योजना आयोगबाट पनि दुईनाले घरको खाका दिइएको छ । त्यो भनेको भत्किएको घरकै सामानहरू जस्ता, ढुंगा, काठ, बाँस आदि होला । त्यसलाई प्रयोग गरेर एक तलाको सात फिट अग्लो दुई कोठाको घर बनाउन भनेको हो ।

कसैको जस्ता छैन भने किन्तु पर्ला, नभए अधिकांश सामग्री पुरानो घर नै प्रयोग गर्ने हो । घर परिवारको तहसम्म यो सन्देश नपुगेको होला । तर, अहिले यो घर बनाउने समय होइन । खेतिपातीको सिजन हो । त्यसपछि चाडपर्वको समय आउँछ । त्यसपछि मात्रै घर बनाउने हो । **व्यक्तिको घर राज्यले बनाउँदैन, दाताले पनि बनाई दिंदैनन्**

आम नेपाली जनता बस्ने घर कुनै सरकार वा दाताले बनाइदिएको होइन । त्यो घर त्यही परिवारको सदस्यले आफ्नै श्रमदानबाट वा डकमी, सिकमी प्रयोग गरेर बनाएको हो । दुवै दाताले बनाएको घरमा बसेर त्यो भत्किएको होइन ।

हामीले खेतिपातीमा

अर्मपर्म गरेजस्तै गरेर घर बनाउन सकिन्छ । उसले ढुंगा उचाल्न नसक्ला, करौंती चलाउन नसक्ला तर, त्यहाा गएर पानी त खुवाउन सक्छ ।

भूकम्पपछि धेरैले यति घर बनाइदिन्छु, यति बनाइदिन्छु भनेर घोषणा गरेका छन् । यसले पनि धेरैलाई घर त सरकारले नै बनाइदिने हो भन्ने परेको हुन सक्छ । तर, हामीले के बुझ्नुपर्छ भने अब अहिले भत्किएको घर पनि हामी आफैँले बनाउने हो । कुनै दाता वा संस्था आएर बनाइदिने होइन । उनीहरूले स्कुल बनाइदेल, स्वास्थ्य चौकी बनाइदेल अथवा सरकारले गएर सरकारी भवन बनाइदेल । तर, आफू बस्ने घर हामी आफैँले बनाउनुपर्छ । सरकारले गर्ने के हो भने प्रभावित परिवारलाई आर्थिक सहायता देला । तर, त्यो सहायताले पुरै घर बन्न सक्छ भन्ने पनि होइन । त्यो त सहायता मात्र हो ।

सरकारले यस्तै घर बनाऊ पनि भन्न सक्दैन । यो कुनै तानाशाह व्यवस्था त होइन । प्रजातान्त्रिक राज्य व्यवस्थामा त उसलाई विकल्प दिने हो । यसरी बनायो भनेर सुरक्षित हुन्छौं भनेर गाइडलाइन दिने मात्र हो ।

पुनर्निर्माण कसरी गर्ने ?

हामी इतिहासको संगीन घडीमा छौं । हामी हाम्रो अस्मिता, स्वभिमान र राष्ट्रिय स्वाधिनतालाई सधैंका लागि गुमाउने हो कि भूकम्पको धुलोबाट उठेर स्वाभिमान राष्ट्र बनाउने रोजाइ हाम्रो पुस्तासँग छ । यी दुईवटा मध्ये कुन रोज्छौं ? मलाई लाग्छ, हामी इतिहासमा कलंकित हुनु त छैन । हामी हाम्रो मौलिक संस्कृति र क्षमता छ ।

अल्पविकसित भनेको मुलुकले यो विपदलाई कसरी सामना गर्‍यो ? हाम्रा विमानस्थल कसरी चले ? अस्पतालहरूले कसरी सडक र फुटपाथमा सेवा दिए ? सुरक्षा निकायले कसरी परिचालित भए ? सडक पानी, बत्ति कसरी चले ? यो देखेर त बाहिरबाट आएका मानिसहरू आश्चर्यचकित पनि भए । हाम्रो क्षमता छ र अब यसलाई ह्रास हुन दिनुहुँदैन । पुनःनिर्माणमा लगाउनुपर्छ ।

यसका लागि के गर्नुपर्छ भने पहिलो कुरा हामी हाम्रो निजी आफ्ना घरहरू आफैँ बनाउँछौं, कुनै दाता वा संस्थाबाट होइन । हामी नेपालीको आफ्नै मौलिक क्षमता छ । कुनै घर परिवारमा वृद्धध्वृद्धा मात्र होलान्, कुनैमा बालबालिका मात्र होलान् भने

किशोर थापा

पूर्वसचिव एवं राष्ट्रिय योजना आयोगका सल्लाहकार

कुनैमा एकल महिला मात्र होइन । त्यो के गर्नुपर्‍यो भने त्यहाँको समुदाय संगठित हुनुपर्छ र एउटा टोली बनाऔं । त्यसले हामीले खेतिपातीमा अर्मपर्म गरेजस्तै गरेर घर बनाउन सकिन्छ । उसले ढुंगा उचाल्न नसक्ला, करौंती चलाउन नसक्ला तर, त्यहाँ गएर पानी त खुवाउन सक्छ ।

शहरका बेघरबारलाई डेरामा राख्न सकिन्छ

शहरमा जसको घर भत्किएको छ र घरबारबिहीन भएका छन्, उनीहरूका लागि सरकारले अस्थायी शिविरको व्यवस्था गर्नुपर्छ । पालमा गुजारा चल्दैन । अथवा उहाँहरूलाई कतै भाडामा राखेर निश्चित रकम सरकारले दिन सक्छ । सरकारी कर्मचारीले डेरा खोज्दै हिँड्न सक्दैन । तर, सम्बन्धित पीडितले खोजेर बस्दा सरकारले सहयोग गर्न सक्छ र यो कतिपय देशहरूमा भएको पनि छ । उहाँहरूलाई नयाँ घर बनाउन समय लाग्छ । त्यसैले सकिन्छ भने घर भत्काएर त्यही अर्को टहरा बनाइदिए पनि हुन्छ ।

पुनःस्थापना कसरी गर्ने ?

भूकम्पबाट बढी प्रभावित भएका क्षेत्रमा केही बस्तीहरू नै सार्नुपर्ने भन्ने प्रारम्भिक खबरहरू आएका छन् । उहाँहरू आफ्ना गाउँठाउँबाट धेरै टाढा भने जान सक्नुहुन्न । उहाँहरूको घर पो भत्कियो त समाज त भत्किएको छैन । त्यसैले सकेसम्म घर नजिकै नै उहाँहरूलाई राख्नुपर्छ । मिल्छ भने भग्नावशेष पन्छाएर त्यही घरेडीमा नै राखौं । नभए नजिकै व्यवस्था गरौं ।

पुनर्स्थापनामा दुई विकल्प छन् :

पहिलो, नयाँ सुरक्षित ठाउँको पहिचान गरेर बाटो, पानी, विजुली लगायतका पूर्वाधारहरू पुर्‍याउने र प्रभावित परिवारलाई घडेरी उपलब्ध गराउने । त्यहाँ

उनीहरू आफैँले घर बनाउँछन् । सामुदायिक भवन स्कुल, स्वास्थ्यचौकी सरकारले बनाइदिन्छ । यो गर्न सकियो भने एकदमै राम्रो हुन्छ ।

तर, यसमा कुरा के आउँछ भने सबै प्रभावित परिवार एकै ठाउँमा जान चाहन्छन् कि चाहँदैनन् । कसैलाई कुन गाउँ जान मन होला । कसैको ससुराली कता होला, कसैको मामाघर कता होला । मान्छेको फरिसंथित फरक फरक छ । त्यसैले त्यो समुदायलाई कति संगठित गर्न सक्छौं, यो स्थानीय राजनीतिक नेतृत्वमा पनि भरपर्छ । कुनै प्राविधिकले गर्न सक्दैन ।

यसरी स्थान्तरण गर्ने नयाँ ठाउँ कस्तो हुनुपर्छ भने पुनर्वासको सर्वव्यापी मान्यता नै छ कि आफ्नो गाउँको नजिक हुनुपर्छ । नजिक भयो भने उसको मासाजिक तथा सांस्कृतिक संजालहरू कायमै रहन्छ । आफूले देखेको डाँडापाखा, भिरपाखा सबै हुन्छ । नौलो महसुस हुन्छ । त्यो सम्भव भएन भने त्यस्तै भौगोलिक अस्वथा भएको ठाउँमा लैजानुपर्छ । जिल्ला फेर्नु हुँदैन । कमसेकम नागरिकताको फोटोकपी लिन जाँदा त्यही कर्मचारी भेटियोस्, त्यही ठाउँमा जान पाइयोस् । नभए कहाँ हो कहाँ ? कार्यालय कहाँ छन् थाहा नै हुँदैन ।

र, कुनै पनि हालतमा एउटा भौगोलिक क्षेत्रबाट अर्को भौगोलिक क्षेत्रमा लैजानु हुँदैन । कहिले काँही कुरा आउँछ नि पहाडबाट तराई झारौं वा तराईबाट पहाडमा ल्याउँ, यो मान्छेको शारीरिक बनोट अनुसार पनि मिल्दैन । सकेसम्म पहिलाको गाउँको नजिकै हुनुपर्छ ।

सार्न ठाउँमा केही न केही पूर्वाधार हुनुपर्छ । कमसेकम पानी त हुनुपर्छ । नजिकै सडक होस्, विद्युतको लाइन होस् । ताकी विस्तार गरेर त्यहाँ पुर्‍याउन सहज

हुन्छ । यदि सडक र बत्ती छैन भने नयाँ बनाएर भएपनि लैजानुपर्छ ।

दोस्रो, विकल्प भनेको सम्भावित सुरक्षित ठाउँहरूको बारेमा प्रभावित परिवारलाई जानकारी दिने । त्यो सुरक्षित ठाउँहरू नजिकै कुनै बजार छ भने सरकारले त्यहाँ भएको सेवा सुविधा थप गर्ने । सरकारी कार्यालयहरू पनि विस्तार गर्नुपर्छ । तर, व्यक्तिले आफैँ त्यहाँ आएर जग्गा किन्नुपर्छ र सरकारले दिएको सहूलियत रकमको मदतमा घर बनाउनुपर्छ । त्यहाँ फ्लेगिजबिलिटी हुन्छ परिवारलाई । कोही आउलान्, कोही नआउलान् । सरकारलाई बढी दायित्व हुँदैन ।

एकीकृत वस्ती विकास कसरी गर्ने ?

एकीकृत बस्ती भनेको हाम्रा लागि नौलो कुरा होइन । हिमाल र तराईका बस्तीहरू र पहाडका पनि केही बस्तीहरू एकत्रित नै छन् । बस्तीहरू किन एकत्रित हुन्छ भन्दा तराईमा सुरक्षाका कारणले । बाढी आउने भएकाले मानिसहरू बस्न अग्लो जमीन खोच्छन् र त्यो थोरै हुन्छ । सुरक्षा कारणले पनि तराईमा घना बस्ती भए । हिमालमा पनि सुरक्षा र हावापानीको कारणले जुगमुज्ज परेर बसेका छन् । पूर्वाधारले पनि यसमा भूमिका खेलेको छ ।

पहाडमा भने बाहुन क्षेत्रीको बाहुल्यता छ । शायद सामाजिक कारण होला जस्ता लाग्छ, दाजुभाइ छुट्टिएपछि एकले अर्कोको अनुहार नै नहेर्ने, बाबुले छोराको अनुहार नै नहेर्ने लगायतका विभिन्न कारणले टाढा टाढा गएर बसेका छन् । यसमा घँचेट्ने पक्षचाहिँ पारिवारिक अन्तरकलह भयो । तान्ने पक्षचाहिँ टाढा बसेपछि उसले धेरै जमीन ओगट्न पायो । बाहुन क्षेत्रीहरूमा एकलै भए पनि बस्छु भन्ने आँटले पनि काम गरेको हुन सक्छ । उनीहरू टाढा कसरी बसे भने घर देखिन्छ, ए साइला भनेर बोलायो भने सुनिन्छ । यसरी बस्नेहरूले पूर्वाधारको व्यवस्था आफैँ गर्थे । पानीको मूल कहाँ छ ? गाई कहाँ चर्छ भनेर आफैँले हेर्थे ।

अहिले कृषिबाट गैरकृषि पेशामा जाँदा राज्यले दिएका सुविधाहरू पनि पुग्न थाले । राज्यलाई घर-घरमा पूर्वाधार पुर्‍याउन गाह्रो भयो । कुनै पनि विकसित देशको सरकारले पनि यसरी छरिएर बसेकाहरूलाई घरघरमा सुविधा पुर्‍याउन सक्दैन । अमेरिकामा पनि सरकारले कहाँ टाकुरा-टाकुरामा पुर्‍याएको छ र ?

अब हामीले के गर्नुपर्छ र हाम्रो नीति के हुनुपर्छ भने तपाईंलाई एउटा टाकुरामा बस्न लान लाग्यो, सरकारले नबस भन्न मिल्दैन । तर, बत्ती आफैँ व्यवस्था गर्नुस् । पानी आफैँ बोरिङ्ग गर्नुस् । गाडी छ भने बाटो बनाउनुस्, छैन भने हिँडेर जानुस् । सरकारले आफूले दिने सुविधा योजनाबद्धरूपमा एउटा निश्चित ठाउँसम्म दिनुपर्छ । सरकारले सुविधा दिएपछि लोभिएर आइहाल्नुहुन्छ । तपाईंको बच्चा राम्रोसँग पढ्ने स्कुल छ, स्वास्थ्य चौकी छ भने तपाईंलाई जाउँ जाउँ लाग्छ । यदि आउनुभएन भने पनि कुनै चिन्ता भएन । आफ्नो व्यवस्था आफैँ गर्नुस्, सरकारलाई दोष लगाउन पाइँदैन ।

संयन्त्रमन्दा राजनीतिक इच्छाशक्ति महत्त्वपूर्ण

हामीसँग संयन्त्र नै नभएको होइन । त्यो किसिमको राजनीति भएन । राजनीति भनेको के भने जो जनप्रतिनिधिहरू चुनिएर आउनुहुन्छ, उहाँहरूले के भन्न सक्नुभएन भने सरकारले यो ठाउँसम्म मात्र पूर्वाधार ल्याउँछ । तिम्रो घरघरसम्म ल्याउँदैन है भन्न सक्नुभएन । बरु के भन्दै हिँड्नु भयो भने होइन, म त तिम्रो घरघरसम्म मोटर ल्याइदिन्छु, पानी ल्याइदिन्छु भन्नुभयो । कुनै जनप्रतिनिधिले पुर्‍याउनु पनि भयो होला । कतिले सक्नु भएन । त्यसले जनतालाई के भयो चाह्यो भने सरकारले ल्याइदिन सक्दो रहेछ नि । अब हाम्रो प्रष्ट नीति के हुनुपर्छ भने सरकारले पूर्वाधारका सुविधाहरू यो ठाउँसम्म मात्र लैजान सक्छ । सुविधा उपभोग गर्ने भए त्यहीं आएर बस्नुस् । होइन भने आफ्नो व्यवस्था गर्नुस् ।

छुट्टै संयन्त्र चाहिन्छ

भूकम्पपछि पुनर्निर्माणका लागि छुट्टै संयन्त्र चाहिन्छ । किनभने एउटा विशेष प्रकारको अवस्था आयो । विशेष प्रकारको अवस्थामा विशेष संयन्त्र भएन भने त काम नै गर्न सकिँदैन । किनभने जति पनि हाम्रा अहिले संयन्त्र छन्, उनीहरूको आफ्नो नियमित काम छ । अहिले त २० प्रतिशत जनता मात्र प्रभावित भएका हुन् । ८० प्रतिशत त छुट्टै छन् ।

तर, २० प्रतिशतका लागि विशेष काम गर्नुपर्ने भयो । त्यसैले विशेष तरिकाबाट काम गरेन भने ढिला हुन्छ । यसले प्रभावितलाई नोक्सानी गर्छ र पुस्तालाई नै असर गर्छ । त्यसैले ५ वर्षभित्र पुनर्निर्माणको काम सम्पन्न गर्नुपर्छ ।

सोहृबुंदे सहमति: धोका र विश्वासघातको खेल नहोस्

संविधान मसौदा समितिले आइतबारदेखि मसौदा लेखन कार्य प्रारम्भ गर्‍यो। शासक दलहरूले १५ दिनभित्र नयाँ संविधानको मसौदा तयार गर्ने दाबी गरेका छन्। संविधान छिटो निर्माण गर्ने भन्दै नेका, एमाले, एमाओवादी र मधेसी मोर्चाले जेठ २५ गते सोहृ बुंदै सहमति गरे। ती दलहरूबीच यस्ता धेरै सहमतिहरू यसअघि पनि भइसकेका छन्। सहमतिमा हस्ताक्षर गर्ने र त्यसको मसी सुक्न नपाउँदै विरोध गर्ने हाम्रा शासक दलहरूको संस्कार बनिसकेको छ। जतिसुकै संविधान निर्माणको चर्चा भए पनि नेपाली जनताले अहिले पनि संविधान बन्नेमा विश्वास गर्न सकिरहेका छैनन्।

यसअघि सहमति हुन नसकेका राज्य पुनःसंरचना, शासकीय स्वरूप, निर्वाचन प्रणाली र न्याय प्रणालीमा चार दलबीच अहिले सहमति भयो। यो राष्ट्रिय सहमति थिएन। संसदमा उपस्थित ३१ वटा दलहरूमध्ये दुई दर्जनभन्दा बढी दलहरूको त्यस सहमतिमा न कुनै सहभागिता थियो न कुनै समर्थन नै। त्यो सहमति बहुमत सदस्य भएका तर अल्पमत दलहरूको सहमतिमात्रै हो।

पहिचानका पाँच र सामर्थ्यका चार आधारमा आठ प्रदेश बनाउने, प्रदेशको नामकरण प्रदेश सभाको दुईतिहाइ मतले गर्ने र सिमाङ्कनसम्बन्धी नेपाल सरकारले गठन गरेको सङ्घीय आयोगको सिफारिसमा गर्ने सहमतिमा उल्लेख छ। सङ्घीय आयोगलाई सिमाङ्कनको जिम्मेवारी दिनु नयाँ विवादको कारण बन्न सक्छ। यस अघिसम्म अरु सबै मिलेर पनि सङ्घीयतामा विवाद भइरहेको थियो। दलहरूले आठ

प्रदेशको कुनै प्रस्तावबिना कसरी सहमति गरे बुझ्न कठिन छ। नेमकिपाले चौध, नेका-एमालेले सात र एमाओवादीले दस र अन्य राजनैतिक दलहरूले पनि आफ्नो प्रस्ताव संविधानसभामा प्रस्तुत गरेका छन्। कसैको प्रस्तावसित मेल नखाने गरी विनातयारी आठ प्रदेशमा सहमति गरियो। त्यसलाई सरकारमा जान हतारमा गरिएको अधुरो सहमति भन्न सकिन्छ। त्यस सहमतिले संविधान निर्माणको एउटा मुख्य विषय नै अन्योल, अस्पष्ट र भ्रम जटिल बनाइदियो। केही बाधा व्यवधान आएन भने सोहृबुंदै सहमतिले जस्तोसुकै भएपनि संविधान जारी गरेर सरकारको नेतृत्वमा पुग्ने के.पी.ओली र कुनै उपायबाट सरकारमा भाग लिने प्रचण्डको चाहनामात्रै पूरा हुने देखिन्छ।

संविधान जनताको अधिकारको सुनिश्चितता दिने राजनैतिक दस्तावेज हुनुपर्छ। कुनै दलका नेताको इच्छा पूरा गर्नेदस्तावेज बन्यो भने त्यो कागजको खोस्ता सावित हुनेछ। संविधानमा उल्लेखित शब्द, वाक्य र भाषाले गहन अर्थ राख्छ। संविधानमा दलको आ-आफ्नो स्वार्थ अनुकूल अर्थ लगाउन मिल्ने भाषा प्रयोग गरिएमा त्यसले अन्योल सृजना गर्छ।

नेपाल मजदुर किसान पार्टीले प्रत्यक्ष निर्वाचित राष्ट्रपति हुनुपर्ने, हिमाल, पहाड, तराईसहित चौधवटा प्रदेश बनाउनुपर्ने, मिश्रित सदस्यीय निर्वाचन प्रणाली हुनुपर्ने, प्रधान न्यायाधीशसहित सर्वोच्च अदालतका न्यायाधीशहरू, सेना, प्रहरीका प्रमुखहरू प्रजातान्त्रिक प्रक्रियाबाट निर्वाचित हुनुपर्ने फरक मत दर्ता गराएको छ। स्थानीय निकायको निर्वाचनलाई नेमकिपाले

चिन्तक

बारम्बार जोड दिदै आएको हो। सहमतिको अन्तिम बुँदामा स्थानीय निकायको निर्वाचन यथासक्य चाँडो गर्ने उल्लेख गरिएको छ। यसले अभै पनि स्थानीय निकाय निर्वाचनप्रति चार दल गम्भीर नभएको देखाउँछ।

अभू आश्चर्यको कुरा के हो भने सोहृ बुँदामा हस्ताक्षर गर्ने एमाओवादीले समेत ८ वटा बुँदामा फरक मत दर्ता गरायो। एमाओवादीले शासकीय स्वरूप, निर्वाचन प्रणाली, अन्तर्राष्ट्रिय सन्धि-सम्झौता, न्याय प्रणाली, जनलोकपाल गठन, जमिनको स्वामित्व, राज्य पुनःसंरचना, राज्य शक्तिको स्वरूप तथा विशेष संरचनामा फरक मत दर्ता गरिएको छ। यसअघि एमाओवादीले शासकीय स्वरूपमा मात्रै फरक मत राख्ने बताउँदै आएको थियो। सोहृ बुँदामा हस्ताक्षर पनि गर्ने राज्य पुनःसंरचना, निर्वाचन प्रणाली र न्यायप्रणालीलगायतका विषयमा फरक मत राख्ने के यो एमाओवादीको दोहोरो मापदण्ड होइन ? सम्वाद तथा सहमति समितिमा एमाओवादीले पेश गरेको प्रस्ताव संविधानअनुसार मतदानमा लगिन्छ। मतदान गराइएमा एमाओवादीले सोहृ बुँदे सहमतिअनुसार पेश भएको प्रस्तावमा मतदान गर्ने वा पार्टीले असहमति पेश गरेको आठ बुँदे सहमतिमा मतदान गर्ने हो त्यो भने हेर्न बाँकी नै छ। सबै विषयमा फरक मत राख्ने भए एमाओवादीले प्रक्रिया अगाडि बढाउन दिएको भए प्रमुख प्रतिपक्षको भूमिका राम्रो देखिने

थियो। अहिले एमाओवादीको व्यवहार 'न हाँसको चाल न कुखुराको चाल' को रूपमा देखा पर्दैछ। सरकारमा भाग पाउनकै लागिमात्रै नेका र एमालेसँग उसले सम्झौता गरेको भन्ने प्रस्ट भएको छ।

सङ्घीयता नै समाजवादको रूपमा व्याख्या गर्दै आएको एमाओवादीले संसदीय प्रणालीको सट्टा समाजवादअनुसार जनताको सङ्घीय लोकतान्त्रिक शासन प्रणाली अवलम्बन गर्ने फरक मत दर्ता गरेको छ। साथसाथै राष्ट्रपति कार्यकारी हैसियतमा राष्ट्र र सरकार प्रमुख हुनुपर्ने पनि उसको फरक मत छ। चार दलबीच सहमतिपछि पनि त्यही विषयमा फरक मत राख्नुबाट सोहृबुंदै नेका-एमालेसामु एमाओवादीको आत्मसमर्पण भएको प्रस्ट भएको छ।

सोहृबुंदैमा हस्ताक्षर भइसकेपछि संवैधानिक राजनैतिक सम्वाद तथा सहमति समितिले संविधान निर्माणका अन्य विषयहरूमा समेत सहमति जुटाएको छ। प्रदेश बनाउँदा कुनै पनि जिल्ला खण्डित नहुने गरी गर्ने, नेपाली महिलासँग विवाह गरेका विदेशीलाई पनि नेपाली नागरिकता दिने, आमा र बुबाको नाउँबाट नागरिकता दिनेलगायतका सम्वाद समितिमा शासक दलहरूले सहमति गरे।

कुनै जिल्लाको सिमाना हेरफेर गर्न नहुने हो भने राज्य पुनःसंरचनाको के अर्थ रह्यो ? विघटित संविधानसभामा नेपाल मजदुर किसान पार्टीले हिमाल,

पहाड र तराई प्रत्येक प्रदेशमा रहने गरी उत्तर-दक्षिण सिमानाको चौध प्रदेशको प्रस्ताव राख्दा कतिले महेन्द्रकालीन सोच भनेर विरोध गरेका थिए। अहिले तीनै नेताहरू कुन सोचले जिल्लाको सिमाना हेरफेर नगर्नेमा सहमति गरे ? कतै अखण्ड सुदूरपश्चिम, अखण्ड चितवन भनेर फेरि आन्दोलन हुने डरले त्यस्तो सहमतिमा पुगेका त होइनन् ? प्रश्न उठ्नु स्वभाविक छ।

जातीय सङ्घीयताको वकालत गर्दै आएका एमाओवादीहरू जब राज्य पुनःसंरचना आयोगले आफ्नो प्रतिवेदन प्रस्तुत गर्‍यो तब अखण्ड सुदूर पश्चिम भनेर आन्दोलनमै उत्रे। सङ्घीयतामा जानुपर्ने तर आफ्नो क्षेत्र टुक्र्याउन नपाइनेजस्ता सङ्कीर्ण सोचले संविधान निर्माणमा बाधा पुग्दै आएको छ।

सहमतिपछि गठबन्धन दलहरूबीच भूकम्प भएको छ। एमाओवादी नेतृत्वको ३० दलीय मोर्चा विभाजित भयो। मधेसी र जनजाति पार्टीका नेताहरूले दलबीच भएको सहमतिलाई 'मृत्युपत्र'मा हस्ताक्षर भन्दै विरोध गरे। नेका-माओवादीले जेठ २७ गते नै पत्रकार सम्मेलनको आयोजना गरेर एमाओवादीसँग एकता प्रक्रिया भाँडिएको घोषणा गर्‍यो। उसले चार दलबीच भएको सहमतिलाई जनघात र राष्ट्रघातको संज्ञा दियो। उता मधेसी मोर्चाबाट मधेसी जनअधिकार फोरम (लो) का अध्यक्ष विजयकुमार गच्छदारलाई निष्कासनको घोषणा गरियो। मोर्चाका अन्य घटकहरू अलग गएर राष्ट्रपतिसमक्ष ज्ञापनपत्र बुझाए। मधेसी दलहरूको गठबन्धन औपचारिक रूपमा

विभाजन भयो। एमाओवादीले विभिन्न दलहरूसँग गठबन्धन गरेर आफू सरकारमा पुग्ने भन्दाभन्दात्रै बनाएको धेरैको आरोप छ। संविधान निर्माण हुन नदिने एमाओवादीले १९ दलीय, ३० दलीय र अन्य विभिन्न मोर्चाहरू गठन गरेको थियो। ती सबै मोर्चाको नेतृत्व एमाओवादीले नै गरेको थियो।

संविधानसभाको पछिल्लो निर्वाचनपछि एमाओवादीले संविधान बनाउने हैसियत नराखे पनि संविधान निर्माण गर्न रोक्ने हैसियत भने राख्दै आएको थियो। संविधान निर्माणको संवैधानिक प्रक्रियाअनुसार अगाडि बढ्न खोज्दा संविधानसभामा एमाओवादी मोर्चाद्वारा बबाल मच्चाउनु त्यसैको प्रमाण हो।

जे होस् चार दलबीच सत्ता लेनदेनको सोहृबुंदै तमसुक भएको छ। संविधान निर्माणपछि जब राष्ट्रपति, उपराष्ट्रपति, प्रधानमन्त्री, उपप्रधानमन्त्री, सभामुख, उपसभामुख र मन्त्रीहरूको भागवण्डाको कुरा उठ्नेछ त्यसबेला सबैले तमसुक बमोजिम आ-आफ्नो हक दाबी गर्नेछन्। सरकारमा केही हिस्सा पाउन किनारामा साक्षी बसेका दलहरूले जब मुख्यकारिणीहरूले तमसुकलाई आ-आफ्नो अनुकूल व्याख्या गर्न थाल्ने छन् त्यसबेला साक्षी बकपत्र गर्नुपर्ने छ।

धोका र विश्वासघात गर्नुलाई नै राजनीतिमा सफलता ठान्ने शासक दलका नेताहरूले अब कस्ले कस्लाई धोका दिन्छन् ? त्यो भने हेर्न बाँकी नै छ। विवाद र भ्रगडामा रुमलिरहनुभन्दा जनभावनाअनुरूप जनताले संविधान पाउन्। यही नै अहिलेको जन अपेक्षा हो।

भूकम्प प्रभावित भवन/मर्मत/ जिर्णोद्धार सम्बन्धी सूचना

२०७२ वैशाख १२ गते गएको बिनाशकारी भूकम्पका कारण गम्भीर क्षति भएका घर/भवनहरू मर्मत/जिर्णोद्धारका काम गर्दा नगरपालिकाबाट अनिवार्य रूपमा स्वीकृति लिएर मात्र कार्य अगाडि बढाउनु हुन सम्बद्ध सबै मा अनुरोध छ। स्वीकृतिका लागि आवेदकहरूले साविक भवन निर्माण ईजाजत पत्र स्वीकृत नक्सा एवं मर्मत/जिर्णोद्धारका लागि प्रस्तावित डिजाइन/नक्सा लगायत अनुमान तथा मर्मत संभारका लागि डिजाइन पेश गर्न डिजाइनर प्राविधिकको नेपाल इन्जिनियरिङ्ग परिषद्मा दर्ता भएको प्रमाणपत्र समेत संलग्न गर्नुपर्नेछ।

कीर्तिपुर नगरपालिका कार्यालय

कीर्तिपुर

फोन: ४-३३६२२०

इमेल:

ict.munkirtipur@gmail.com
www.kirtipurmun.gov.np

सूचना !

सूचना !!

सूचना !!!

२०७२ वैशाख १२ गते गएको बिनाशकारी भूकम्पबाट यस नगर क्षेत्रमा क्षति भएका भवन/घर हटाउँदा आउने भग्नावशेष (Debris) जथाभावी रूपमा सार्वजनिक जग्गा/पोखरी/बाटोमा समेत थुपार्ने गरेको पाइएकोले सो नगरी नपाले तोकेको स्थानमा मात्र थुपार्न हार्दिक अपिल गर्दछौं। साथै सूचनाको अवज्ञा गरी सार्वजनिक आवागमन अवरुद्ध हुने गरी जथाभावी सार्वजनिक जग्गा वा पोखरीमा थुपार्ने काम जारी राखेमा स्थानीय स्वायत्त शासन ऐन २०५५ को दफा १६५ अनुसार कारवाही अगाडि बढाउने व्यहोरा समेत जानकारी गराउँदछौं।

कीर्तिपुर नगरपालिका कार्यालय

कीर्तिपुर

फोन: ४-३३६२२०

इमेल:

ict.munkirtipur@gmail.com
www.kirtipurmun.gov.np

हार्दिक कृतज्ञता

हाम्रा परिवारका पुजनीय अभिभावक श्री **नर बहादुर महर्जन** ८९ वर्षको उमेरमा २०७२ साल वैशाख २७ गते आइतबार बिहान ५ बजे दिवंगत हुनु भएकोमा चीरशान्तिको कामना गर्दै परिवारप्रति समवेदना प्रकट गर्नुहुने कीर्तिपुर सन्देश, स्वर्णिम सन्देश, कृषक हित सहकारी लगायत टाउनप्लानिङ्ग र भाजंगाल निवासी सम्पूर्ण महानुभावहरूलाई असार ८ गते ४५ दिनको पुण्य तिथिमा कृतज्ञता प्रकट गर्दै स-धन्यवाद दिन चाहन्छु।

धर्म पत्नी: राजमाया महर्जन

स्व. नर बहादुर महर्जन

जेठी बुहारी: चैत माया महर्जन
मतिजीहरू:

राधेश्याम/गीता महर्जन
राम बहादुर/उर्मिला महर्जन
राधाकृष्ण/सावित्री महर्जन
राजमान/यमुना महर्जन
नातीहरू:

ओम कुमार/शर्मिला महर्जन
संजय/शान्ति महर्जन
संजिव महर्जन
डा.रोजी महर्जन
डा.रोनी महर्जन राम महर्जन/लक्ष्मण महर्जन/सुरज महर्जन

कान्छा छोरा/बुहारी: अशोक शोकी/विश्वलक्ष्मी डंगोल
छोरी/ज्वाइँ: विना महर्जन/रत्न बहादुर महर्जन
मतिजी/ज्वाइँ: राममाया महर्जन/पूर्ण बहादुर महर्जन
माहिला भाइ: न्हुछेलाल महर्जन
कान्छा भाइ बुहारी: सुर्जमाया महर्जन
बहिनी/ज्वाइँ: ज्ञानी महर्जन/हेरा बहादुर महर्जन
मानिज: जितलाल महर्जन/केश महर्जन/यज्ञ हरि महर्जन

microtech m & e pvt. ltd.
(Building Services)

भूकम्प पीडितलाई सस्तोमा घर

चाहिने जग्गा : १ देखि २ आना
ट्वाइलेट/बाथरूम : १ देखि २ वटा
किचन रुम : १ वटा

वेड रुम : २ देखि ३ वटा
लिभिङ्ग रुम : १ वटा

मूल्य : रु. ३,३५,००० देखि रु. १०,४७,००० सम्म

हाम्रा अन्य सेवाहरू:

Light Steel structure द्वारा निर्मित Villa House तथा बहु-तल्ले घरहरू पनि उपलब्ध छन्।

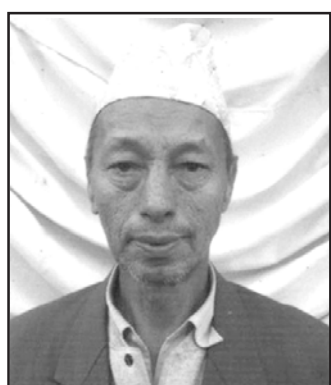
सम्पर्क : स्वेतकाली मन्दिर, सुवर्ण शम्शेर मार्ग, वालुवाटार, काठमाण्डौ

Tel.: 977-1-4000507, 4000508

E-mail: mande@mos.com.np

website : www.microtechmne.com

हार्दिक श्रद्धाञ्जली

जन्म:
वि.सं. २०००

स्व. पञ्चु महर्जन

स्वर्गारोहण:
वि.सं. २०७२/०२/२१

यस संस्थाका सदस्य श्री पञ्चु महर्जन

अकस्मात स्वर्गीय हुनु भएकोले

यस संस्थाका परिवारजन मर्माहत भएका छौं।

साथै दुःखको यस घडीमा मृतात्माको चीर शान्तिको कामना गर्दै
शोकसन्तप्त परिवारजनप्रति धैर्य धारण गर्ने शक्ति प्रदान गुरुन्
भन्दै भगवान् श्री उमामहेश्वरसँग प्रार्थना गर्दछौं।

उमामहेश्वर बचत तथा ऋण सहकारी संस्था लि. परिवार

नयाँबजार, कीर्तिपुर

हार्दिक श्रद्धाञ्जली

जन्म:
वि.सं. १९९६

स्व. बट्टी बहादुर राजमण्डारी

स्वर्गारोहण:
वि.सं. २०७२/०२/१४

यस संस्थाका सदस्य श्री बट्टी बहादुर राजमण्डारी

अकस्मात स्वर्गीय हुनु भएकोले

यस संस्थाका परिवारजन मर्माहत भएका छौं।

साथै दुःखको यस घडीमा मृतात्माको चीर शान्तिको कामना गर्दै
शोकसन्तप्त परिवारजनप्रति धैर्य धारण गर्ने शक्ति प्रदान गुरुन्
भन्दै भगवान् श्री उमामहेश्वरसँग प्रार्थना गर्दछौं।

उमामहेश्वर बचत तथा ऋण सहकारी संस्था लि. परिवार

नयाँबजार, कीर्तिपुर

जनसेवा भूकम्प पीडित साँभ सम्पन्न

जनसेवा उच्च मावि पाँगामा शनिबार भूकम्प पीडित साँभको आयोजना गरियो । जनसेवा मल्टीपरपोज हलमा गरिएको सांस्कृतिक साँभमा जादुगर महादेव त्रिपाठीको जादुले सबैलाई अचम्मित पारेको थियो ।

जादुगरले सोलीबाट पानी निकालेर देखाईदियो भने

खाली भाँडोबाट कपडा निकाल्न दिएर धेरै हँसाएको थियो ।

विभिन्न गीत, नृत्य, क्यारिके चर, जादुमा कलाकारहरु कोपिला लामा, सुनिता लामा, नेहानराज गिरी, रेहानराज गिरी, यशुदा गिरी, खगेन्द्र राज थापा मगर, लोकेश तिम्लिसिनालगायतले

मनोरञ्जन प्रदान गरेको थियो ।

भूकम्पको पीडालाई शान्त पार्न विपद् व्यवस्थापन समिति वडा नं. १२ ले जनसेवा शिविरमा सो कार्यक्रम गरेको थियो । त्यसक्रममा रु. ५०० भन्दा बढी सहयोगीहरूलाई खादा ओढाई सम्मान गरिएको थियो ।

भूकम्पको.....

भूकम्पबाट क्षतिले सबै पीडित बनेका छन् । पीडितको विपत्तिको सामना गर्न हामी पीडित आत्मनिर्भर हुनुपर्ने आवश्यकता औल्याउनुभयो । पीडितको लागि तत्काल अस्थायी बसोबासको लागि १५ हजार राहत निर्देशिकामा व्यवस्था कानुनी भएकोले पीडित परिवारले लिनुपर्दछ र कसैको बैकल्पिक घर छन् भने राहत १५ हजार नपाउने नियम विरुद्ध संघर्ष गर्नुपर्ने बताउनुभयो ।

त्यसैगरी मृतक परिवारलाई क्रिया खर्च गर्न प्रति व्यक्ति ४० हजार दिइसके १ लाख पनि प्रति मृतकलाई दिनु पर्दछ । तर सरकारी निर्देशिका अनुसार एक घर परिवारमा २-३ जना मरेपनि पाउने १ लाख मात्र छ ।

हाम्रो नेपाल हाइटी जस्तो नहोस् । हाइटीमा आएको भूकम्पले लाखौं मानिस मरेको थियो, सहयोग खर्च भएको थियो तर ५ वर्ष बितिसक्यो पनि ६ वटा घर मात्र निर्माण भएको अवस्था छ । त्यसकारण हामी सचेत हुनु जरुरी छ भन्नुभयो ।

नेकपा माओवादीका सिद्धिकुमार मानन्धरले १५ लाख मात्र होइन ५० हजार दिनुपर्दछ भन्ने आवाज उठिरहेको छ भन्नुभयो । वहाँले आंशिक क्षति र पूर्ण क्षतिलाई प्रदान गरिने राज्यको राहतले केही गर्न नपुग्ने बताउँदै राहत वितरणमा सरकार लाचार रहेको अवगत गराउनुभयो ।

नेपाली काँग्रेसका राजकुमार नकर्मले मानिसको आयु भएभै भौतिक निर्माणको पनि आयु हुने र समयमै पुनःनिर्माण गरे कम क्षति हुने बताउनुभयो ।

१५ हजार राहत बैकल्पिक घर हुनेहरूले पनि पाउने

अन्तरक्रिया कार्यक्रममा पार्टीको धारणा राख्दै नेमकिपाका नारायण महर्जन

हो भने कानुनी संघर्ष गर्नुपर्दछ । कानुनी संघर्षको लागि ६०१ सभासद् मार्फत घचघच्याउनु पर्दछ । वहाँले अब बन्ने नयाँ घरको नक्सा पासको राजस्व भिन्हा हुनुपर्ने, आफ्नो सांस्कृतिक निर्माणको लागि मौलिक डाँछी ईट्टाको लागि स्थानीय सरकारले अनुदान दिनुपर्ने बताउनुभयो ।

नेकपा एमालेका रमेश महर्जनले सरकारले अस्थायी आवासको लागि प्रदान गरेको १५ हजार रुपैयाँ बैशाख १२ गतेअघि भिन्न बसेका परिवारले पाउने भएकोले नागरिकहरु सचेत हुन आग्रह गर्नुभयो ।

भूकम्पले विनाश गर्छ । विनाशसँगै विकास पनि हुने भएकोले जिम्बावे देशबाट सिक्नुपर्ने बताउनुभयो ।

नेकपा-माओवादीका रमेश महर्जनले बैशाख १२ गतेको भूकम्पले बाहिरबाट हेर्दा कीर्तिपुर डाँडामा केही नभएको जस्तो देखिएपनि सम्बन्धित वडाहरुको विवरण परिचयपत्रले पूर्ण क्षति हुनेहरूको संख्या कम नभएको बताउनुभयो । घर नभक्नेपनि चर्केर

बस्न नहुने पीडित परिवारले समान राहत पाउनुपर्दछ भन्नुभयो ।

कीर्तिपुर नगरपालिकाका कार्यकारी अधिकृत नुरहरि खतिवडाले भूकम्प प्रतिरोधी घर बनाउन नगरपालिकाले सजग गरेपनि आफूले भोगेपछि मात्र पीडा हुँदो रहेछ भन्ने यो भूकम्पले देखाएको छ भन्नुभयो ।

राहत वितरणको क्रममा सरकारको निर्णय जनताको हित विपरीत हुनेछैन भने स्थानीय नगरपालिकाले पनि नगरवासीको हित विपरीत कुनै निर्णय गर्ने छैन भन्नुहुँदै नक्कली पीडितले राहत पाउनुहुँदैन भन्नुभयो । वहाँले नपाको आन्तरिक स्रोत कमजोर भयो भने नपा संचालनमा पनि गाह्रो अवस्था आउन सक्ने बताउनुभयो ।

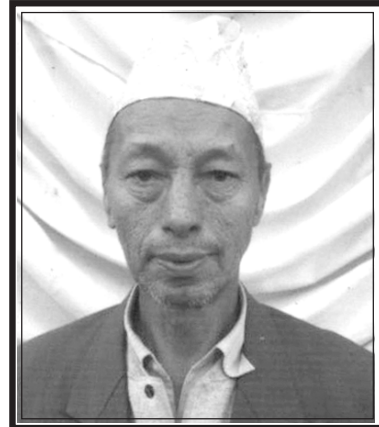
संयुक्त वडा समितिका संयोजक केशरत्न बज्राचार्यको सभापतित्वमा भएको कार्यक्रममा वीरेन्द्र शाक्यले पनि बोल्नुभएको थियो ।

उक्त अन्तरक्रिया कार्यक्रममा उठेका प्रश्नहरुको जवाफ सभासद् केसी, नगर प्रमुख र राजनैतिक दलका प्रतिनिधिहरुले दिनुभएको थियो ।

हार्दिक समवेदना

जन्मः
वि.सं. २०००

स्वर्गारोहणः
वि.सं. २०७२/०२/२१

स्व. पञ्च महर्जन

यस संस्थाका सहयोगी एवं शुभचिन्तक श्री कृष्णमान डंगोलका

पुजनीय पिता श्री **पञ्च महर्जन** को

जेठ २१ गते अकस्मात निधन हुनु भएकोमा

हार्दिक श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दै शोक सन्तप्त परिवारजनमा

हार्दिक समवेदना व्यक्त गर्दछौं ।

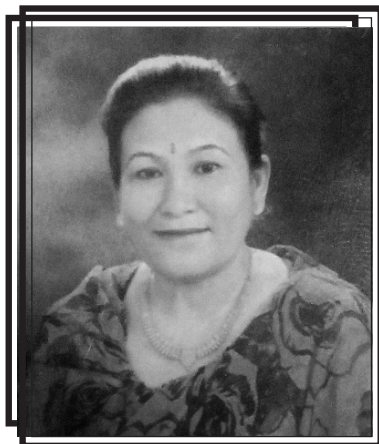
सहिद साप्ताहिक परिवार

कीर्तिपुर, काठमाडौं

हार्दिक समवेदना

जन्मः
वि.सं. २०१०/०५/१५

स्वर्गारोहणः
वि.सं. २०७२/०२/१२

स्व. रुपा महर्जन

यस संस्थाका सदस्य श्री **रुपा महर्जन**

अकस्मात स्वर्गीय हुनु भएकोले

यस संस्थाका परिवारजन मर्माहत भएका छौं ।

साथै दुःखको यस घडीमा मृतात्माको चीर शान्तिको कामना गर्दै

शोकसन्तप्त परिवारजनप्रति धैर्य धारण गर्ने शक्ति प्रदान गुरुन्

भन्दै भगवान् श्री उमामहेश्वरसँग प्रार्थना गर्दछौं ।

उमामहेश्वर बचत तथा ऋण सहकारी संस्था लि. परिवार

नयाँबजार, कीर्तिपुर

साहित्य स्तम्भ

कविता

- राकेश कार्की

घर ढल्यो कहाँ जाने

राहत वितरणमा पनि
मन्त्रीहरुबीच चर्काचर्की
संवेदनशील सहयोगमा पनि
कुन स्वार्थले रिसाउछन् झर्की ।

घर ढल्यो कहाँ जाने
छानो र मुठीको मात्र आश
जनधन त गयो गयो
अब के गर्ने, के हुने त्रास ।

भुइँचालो पीडीत विस्तारै विस्तारै
बिर्सिइदै जाइने हुन कि
नाझो आकाश र खाली गोडा बाहेक
केही पनि नपाइने हुन कि ।

पहाडलाई दुःखदा तराईको मल्हम
देश विदेशका हात र मनको उद्धार
पुनःस्थापना गर्ने र पुनर्जीवन दिने
सबैजना सधैंभरी मायाका इश्वर ।

पाँगामा.....

दीर्घकालीन रुपमा सरकारको नीतिसँगै समन्वय गरी हामी आफ्नै संस्कृति तथा पहिचान भल्कने नमूना बस्ती विकास र निर्माण गर्न जरुरी छ भन्नुभयो ।

कार्यक्रममा नेकपा माओवादीका बैकुण्ठ महर्जनले घर भत्काउने र माटो फाल्ने कार्यमा नेपाल सहयोग गर्ने भन्ने सनेको छु, त्यो कार्यान्वयन भएमा राम्रो हुनेछ । पाँगा क्षेत्रमा ६०० वटा घर भत्काउनु भनेको सानो कुरा होइन भन्दै अब पुनःनिर्माणमा पुरानै पहिचान भल्कने निर्माण गर्नु जरुरी छ । सरकारी नीति कस्तो आउने हो र परिचय पत्र बाँड्ने मापदण्डमा स्पष्ट नभएको टिप्पणी गर्नुभयो ।

नेकपा माओवादीका सचिवनन्द महर्जनले भूकम्पले गर्दा आईपरेको समस्याको समाधान अब सरसफाई नै हो । सरसफाई पछि पुनःनिर्माण गर्दा हिजो ल्याण्ड पुलिङ्ग गर्थे भने अबको समयमा हाउस पुलिङ्ग गर्नेमा सबैको ध्यान गएको बताउनुभयो । वहाँले भक्तपुर नपाले पुरानै शैलीको घर बनाउन घरघनीलाई अनुदान दिएर संस्कृति र सम्पदालाई बचाए जस्तै यहाँ पनि भक्तपुर नपाबाट शिक्षा लिनुपर्ने बताउनुभयो ।

नेकपा एमालेका सरब महर्जनले सरसफाईमा ठूलो

मानवीय शक्ति परिचालनको आवश्यकता रहेको औल्याउनुभयो । हिजो पाँगा सिकमीको गाउँ भनी चिनिन्थ्यो । अहिले हामीमा त्यो सीप कम भैसक्यो भन्दै पुनःनिर्माणमा पुरानै ढाँचाको घर निर्माण गर्नुपर्ने बताउनुभयो ।

नेकपा माओवादी विप्लवका विष्णु महर्जनले सरसफाई गर्न काम गर्ने मानिसमा जागरण ल्याउनुपर्ने, सरसफाई कहाँबाट सुरु गर्ने त्यो योजना तयार गर्नुपर्ने बताउनुभयो । पुनःनिर्माण कार्यमा मौलिकता भल्काउनु जरुरी छ भन्नभयो ।

कीर्तिपुर.....

भूकम्प पीडित कीर्तिपुरवासी आफ्नै सामान र अस्थायी बसोबासमा व्यस्त रहेकोले नपाका कर्मचारीलाई कुनै किसिमको दबाव छैन । जनतासँग प्रत्यक्ष

राज्यबाट सबै विद्यालयको लागि समान दृष्टिले सहयोग गर्नुपर्दछ

बैशाख १२ गते भएको बिनाशकारी भूकम्पले कीर्तिपुर क्षेत्रका धेरै विद्यालयमा रातो (असुरक्षित) स्टीकर टाँसेका छन् । तीमध्ये पाँगा मावि पनि एक हो । भूकम्पबाट पाँगा माविमा पारेको असर, हालको पठनपाठन र विद्यालयको अवस्थाबारे पाँगा माविका निर्देशक श्री रमेशमान महर्जनसँग लिएको अन्तरवार्ता । -सं

१) बैशाख १२ को भूकम्पले तपाईंको विद्यालयमा कस्तो प्रभाव पार्यो ?

५ बैशाख १२ गतेको बिनाशकारी भूकम्पले यस पाँगा माध्यामिक विद्यालयको भवन भत्केको छैन तर भौतिक संरचनामा केही असर पारेको छ । जिल्ला शिक्षा कार्यालय र अन्य प्राविधिकको निरीक्षणले मर्मत गरेर सुरक्षित हुन सकिने बताउनुभएको छ ।

२) विद्यालयको कक्षा कोठा कहाँ संचालन भैरहेका छन् ?

५ असुरक्षित स्टीकर टाँस्नु अघिनै विद्यालयको स्थितिहेरेर बास्केटबल कोर्टमा जस्तापाताको टहरा बनाएका छौं । पूर्वतयारीले सबै अभिभावक खुसी हुनुहुन्छ ।

३) विद्यालयमा कुन स्टीकर टाँसेको छ ?

५ सरकारको निरीक्षण पछि मर्मत गरी सुरक्षित रहने स्थिति हुँदाहुँदै पराकम्पन नरोकिएकोले भवनका भित्ताहरुमा असर परेकोले रातो असुरक्षित स्टीकर टाँसेको छ ।

४) जेठ १७ गतेदेखि कक्षा संचालन गर्नुभयो होला ?

५ सरकारको निर्देशनअनुसार जेठ १७ गते कक्षा संचालन भएको छ । बैशाख १२ गतेको भूकम्पको अनुभव सबै विद्यार्थी, शिक्षक, अभिभावकले बेहोरेकोले विद्यालयमा कस्तो स्थिति होला भनेर कौतुहलता बढ्नु स्वभाविक छ । यस विद्यालयमा ४ दिनसम्म दैनिक २ घन्टा साइकोलोजी, सोसियो र मनोरोगबारे परामर्श कार्यक्रम गरी विद्यार्थीको र अभिभावकको मन बलियो पार्ने काम भयो ।

नेपाली काँग्रेसका गुजय सिंले सफाई कार्यमा सेना परिचालन भएको जानकारी दिँदै फाल्ने कार्यमा पनि ठूलो ट्रिपर परिचालनको व्यवस्था हामीले गर्नुपर्ने बताउनुभयो । अब पुनःनिर्माणमा भूकम्प प्रतिरोधी र मौलिकता पनि बच्ने रिमिक्स गरी पुनःनिर्माणको आवश्यकता अवगत गराउनुभयो ।

अन्तमा आयोजक समितिका नन्दकुमारी महर्जनले सबैको संक्षेपमा मूल्याङ्कन गरी सफाई अभियानको सबैको सहयोग आवश्यक रहेको महसुस गर्नुभयो ।

चोभारवासी न त जलविनायकलाई नै पाएक छ । सेवाग्राही सेवा लिन बञ्चित हुने गरी नपाको अस्थायी कार्यालयले जनतालाई सधैं यस्तै राख्न नहुने आवाज उठेको छ । होस् गर्नुपर्ला नपाले ।

५) विद्यार्थीहरुमा कस्तो मानसिकता पाउनुभयो ?

५ विद्यार्थीहरुमा डरको अनुभूति रहेको पाएँ । विद्यार्थीमा भूकम्पबाट घर भत्केको, घाइते भएको देखेर होला मन कमजोर भएको पाएँ, बाहिर एकलै निर्धक्कसँग जान पनि डराएको जस्तो लाग्यो ।

६) शिक्षकशिक्षिकाले कस्तो अनुभव गर्नुभयो ?

५ भूकम्पबाट बच्ने उपाए सिकेकाहरुमा डरको महसुस कम भएको पाएँ । तैपनि प्राकृतिक प्रकोप हो कुन बेला के हुन्छ भन्न गाह्रो भएकोले शिक्षक साथीहरुमा पनि केही त्रासको वातावरण बाँकी रहेको जस्तो महसुस भएको छ । म आफै पनि भूकम्पको बेला घरमै थिएँ । म आर्तिन बिस्तारै तल भरेर अडेस लगाउने सक्ने ठाउँमा एकछिन बसेँ । जव कम्पन कम भयो परिवारका सदस्यलाई बाहिर पठाएपछि म पनि निस्कें । १२ गतेको त्यो दिन अति कोलाहल थियो । भाग्न सक्ने त भागे तर बुढाबुढी, बालबच्चा र सुत्केरी आईमाईहरुको स्थिति धेरै नै दुःखित थियो । ती अशक्तलाई तत्काल राहतको लागि ए वान पार्टी प्यालेसमा व्यवस्था गरेका थियौं ।

७) नेपाल सरकार शिक्षा मन्त्रालयबाट कस्तो सहयोगको अपेक्षा गर्नुभएको छ ?

५ सरकारले सरकारी र संस्थागत विद्यालयबीच भेदभाव गरेको पाएँ । सरकारी होस् या संस्थागत सबै नेपालको सम्पत्ति हो भनेर सरकार किन बुझ्दैन । सरकारले संस्थागत विद्यालयलाई एक सिक्को पनि

म ५६ सालमा नगरपालिकाको उपमेयरको हैसियतले जापानपुग्दा पनि त्यहाँ भुइँचालो आएको थियो । हामीलाई त केही त्रास महसुस भयो तर त्यहाँ जापानीहरुले यस्तो भैरहन्छ भन्दै सान्त्वना दिनुभयो ।

८) असुरक्षित भौतिक संरचना कहिले सम्म सुरक्षित बनाउनु हुन्छ ?

नेपाल सरकार शिक्षा मन्त्रालयका प्रतिनिधिहरुले मेशिन प्रयोग गरी निरीक्षण गर्नुभएको थियो । विद्यालयमा ABC ब्लक थियो । ए ब्लक पिलर सिष्टम नभएकोले अझ खतरा छ भने B ब्लक पिलर भएकोले भित्ता चर्केका छन्, तर डर मान्नु पर्दैन । वरण्डामा भार हटाउनु पर्ने सुझाव दिएका छन् । विद्यालयको आर्थिक भार हेरी बीचको A ब्लक हटाउनु पर्ने देखिन्छ ।

हाम्रो विद्यालयको मास्टर प्लान अनुसार पनि बीचको भवन कमजोर रहेको पहिले नै महसुस गरेका छौं ।

९) नेपाल सरकार शिक्षा मन्त्रालयबाट कस्तो सहयोगको अपेक्षा गर्नुभएको छ ?

५ सरकारले सरकारी र संस्थागत विद्यालयबीच भेदभाव गरेको पाएँ । सरकारी होस् या संस्थागत सबै नेपालको सम्पत्ति हो भनेर सरकार किन बुझ्दैन । सरकारले संस्थागत विद्यालयलाई एक सिक्को पनि

कीर्तिपुर नगरपालिका कार्यालय

कीर्तिपुर, काठमाडौं

सिलबन्दी दरभाउपत्र आह्वान सम्बन्धी सूचना

यस नगरपालिकाको लागि देहायका सामानहरु खरीद गर्नु परेकोले मिति २०७१/१२/२७ मा प्रकाशित सूचना अनुसार प्राप्त दरभाउपत्रहरु रितपूर्वकको नभई रद्द गरिएको हुँदा ईच्छुक रजिष्टर्ड आपूर्तिकर्ता, फर्महरुबाट चालु आर्थिक वर्षका लागि नविकरण भएको इजाजत पत्र, स्थायी लेखा नम्बर दर्ता प्रमाण पत्र एवं मूल्य अभिवृद्धि कर दर्ता प्रमाण पत्र, व्यवसाय दर्ता प्रमाण पत्र लगायत अन्य आवश्यक कागजातहरु समेत संलग्न गरी देहाय बमोजिम सिलबन्दी दरभाउपत्र पेश गर्नुहुन आह्वान गरिन्छ ।

- १) दरभाउपत्र फाराम खरीद गर्नको लागि आपूर्तिकर्ता व्यवसायी आफै वा अख्तियारनामा सहितको व्यक्ति उपस्थित हुनुपर्नेछ ।
- २) सिलबन्दी दरभाउपत्र निम्नानुसार मिति, समय र स्थानमा खरीद गरी दर्ता गरि सक्नुपर्नेछ । दर्ता भएका सिलबन्दी दरभाउपत्रहरु दरभाउपत्रदाता वा निजको आधिकारीक प्रतिनिधीको उपस्थितिमा नगरपालिका कार्यालयमा खोलिनेछ । निजहरु उपस्थित नभएमा पनि सिलबन्दी दरभाउपत्र खोल्न कुनै बाधा पर्नेछैन ।
- ३) तोकिएको मितिमा विदा परेमा विदाको भोलिपल्ट (कार्यालय खुलेको दिन) सिलबन्दी बोलपत्र फाराम खरीद गर्ने, पेश गर्ने तथा खोल्ने कार्य हुनेछ ।
- ४) सिलबन्दी दरभाउपत्र दाखिला गर्दा आफूले कबुल गरेको दर अंक र अक्षरमा स्पष्ट लेखी खामको बाहिरपट्टी कामको नाम लेखी प्रष्ट बुझिने छाप लगाई सिलबन्दी गरी दाखिला गर्नुपर्नेछ । अंक र अक्षरमा लेखिएको दररेट फरक पर्न गएमा अक्षरमा लेखिएको दरलाई मान्यता दिइनेछ ।
- ५) सिलबन्दी दरभाउपत्र साथ कबुल गरेको अंकको २.५ प्रतिशत (अढाई प्रतिशत) ले हुने रकम धरौटीको रुपमा नेपाल राष्ट्र बैंक थापाथलीमा रहेको यस नगरपालिकाको धरौटी खाता नं. स.अ. १२०४७०३-००१-०३०-५२४ मा जम्मा गरेको सक्रल बैंक भौचर वा मान्यता प्राप्त बाणिज्य बैंकले जारी गरेको जमानी पत्र संलग्न भएको हुनुपर्नेछ ।
- ६) स्पेशीफिकेशन यस कार्यालयबाट दरभाउपत्र साथ उपलब्ध गराइनेछ । स्पेशीफिकेशन अनुसार प्राप्त नभएका दरभाउपत्र माथी कुनै कारवाही हुने छैन ।
- ७) यस दरभाउपत्र सम्बन्धी अन्य कुनै पनि कुरा बुझ्नुपरेमा विदाको दिन बाहेक कार्यालय समयमा जिन्सी शाखामा सम्पर्क राख्न सकिनेछ ।
- ८) दरभाउपत्रमा मूल्य अभिवृद्धि कर बाहेकको दररेट उल्लेख गर्नुपर्नेछ ।
- ९) दरभाउपत्र स्वीकृत गर्ने, नगर्ने, आंशिक रुपमा स्वीकृत गर्ने सम्पूर्ण अधिकार यस नगरपालिका कार्यालयमा सुरक्षित रहनेछ ।
- १०) दरभाउपत्र सम्बन्धी विस्तृत सूचना यस नगरपालिकाको सूचना पाटीमा टास गरिएको छ ।
- ११) प्रस्तावित कार्यको निमित्त आवश्यक अनुभव, जनशक्तिको आवश्यकता तथा योग्यता, प्राविधिक मालसामान तथा उपकरणहरुको विवरण, आर्थिक दक्षताको विवरण विमा सम्बन्धि व्यवस्था एवं मालसामान आपूर्ति तालिका दरभाउपत्रसाथ संलग्न हुनुपर्नेछ ।
- १२) यसमा उल्लेख भए देखि बाहेकका कुराहरुको हकमा प्रचलित कानून अनुसार हुनेछ ।

तपशील

सि. नं.	सामानको विवरण	बोलपत्र खरीद गर्ने अन्तिम मिति, समय र स्थान	बोलपत्र पेश गर्ने अन्तिम मिति, समय र स्थान	बोलपत्र खोल्ने मिति, समय र स्थान	बोलपत्र फाराम खरीद मूल्य
१)	मोटरसाइकल थान-१	प्रथम पटक प्रकाशित मितिले १५ दिन भित्र । कीर्तिपुर नगरपालिका कार्यालय (कार्यालय समयभित्र)	१६ औं दिन, दिनको १२:०० बजेसम्म (कीर्तिपुर नगरपालिका कार्यालय)	१६ औं दिनको ५:०० बजे, कीर्तिपुर नगरपालिका कार्यालय	रु. ३००/-
२)	हाईब्रिड सोलार थान-१	"	"	"	"
३)	कम्प्युटर सर्भर थान-१ ल्यापटप थान-४ प्रिन्टर थान-२	"	"	"	"

दाता सम्मेलन.....

तथा त्रिपालमा घोटाला गर्नेहरूलाई कारबाही गरेन । अझ घतलाग्दो कुरा त के छ भने चिसो भुँइ, खुला आकास र भोको पेट रात काट्नेहरूलाई भनि जोहो गरिएका राहत सामग्रीमा मन्त्रीका आसेपासे, सरकारकै उच्चपदस्थ अधिकारी तथा सभासदहरूकै नाम जोडिनु र कारबाही गर्ने तालुकदार निकाय सरकार गुमनाम बस्नुले सरकारकै मिलोमतो र संरक्षकत्व प्राप्त भएको हो कि ? भन्ने नयाँ आशंका उब्जाएको छ । तिनीहरूलाई कारबाहीको दायरामा लिई दण्डको भागिदार बनाउनुपर्छ ।

सरकारले असार मसान्तसम्म नक्सा पास भइसकेका घरको समेत दुईतलाभन्दा बढी थप नदिने निर्णय गरेपनि बहालवाला न्यायाधीश तथा प्रहरी प्रधान कार्यालय नै सरकारी निर्णयविपरीत घरका तला थपिरहेका छन् । यसको निगरानीमा सरकारको असफलता उजागर हुँदैछ । उपत्यकामा धेरै मानिसको ज्यान जानुको कारण नक्सा पास तथा अनुगमनमा सरकारी बदनियतले नै भएको प्रस्ट भइसकेको छ । यस्तो बदमासी काममा संलग्न कर्मचारी, निर्माण कम्पनी तथा जोसुकै भएपनि दण्डित गरिनुपर्छ ।

अन्तमा, सरकारले विदेशीहरूको कुहिएको चामल खान लालायित बनाउनुभन्दा स्वदेशमै आलु, कोदो र फापर फलाउन सिकाउनुपर्छ । स्वदेशी सीप, जनशक्ति र सामग्रीको भरपुर उपयोग गर्नेतर्फ जनतालाई दोहोर्‍याउनुपर्छ । अन्यथा, मुलुकलाई कहिल्यै समृद्ध बन्न नदिने पश्चिमा दाता भनिएकाहरूले क्रीडास्थल बनाएको हाइटी पथमा नेपाललाई हिँडाउने हो भने भूकम्प पीडितको मात्र नभई सारा नेपाल र नेपालीको भविष्य अनकण्टार अन्धकारमा जाकिने खतरा छ ।

(लेखक कानुनका विद्यार्थी हुन्)

काठमाडौँ उपत्यकामात्र किन संकटग्रस्त क्षेत्र ?

सरकारले काठमाडौँ उपत्यकालाई एक वर्षसम्म सङ्कटग्रस्त जिल्लाकै सूचीमा कायम राख्ने निर्णय गरेको छ । आइतबार बसेको मन्त्रिपरिषद् बैठकले एक वर्षमा उपत्यकाका तीनवटै काठमाडौँ, भक्तपुर र ललितपुर जिल्लामा पुनर्निर्माण सक्ने गरी सङ्कटग्रस्त जिल्लाको सूचीमा राख्ने निर्णय गरेको हो । यसअघि सरकारले भूकम्पबाट बढी प्रभावित १४ जिल्लालाई दुई महिनाका लागि सङ्कटग्रस्त घोषणा गरेको थियो । मन्त्रिपरिषद् बैठकले अरु जिल्लाको विषयमा मौन रहँदै उपत्यकाका तीन जिल्लालाई एक वर्षसम्म सङ्कटग्रस्त घोषणा गरेको हो ।

वैशाख १२ गतेको ७.६ म्याग्निच्युडको र वैशाख २९ को ६.९ म्याग्निच्युडको परकम्पबाट बढी क्षति भएका सिन्धुपाल्चोक, दोलखा, रसुवा, नुवाकोट, गोरखा आदि जिल्लामा बढी क्षति भएको छ । तर ती जिल्लालाई छाडेर किन काठमाडौँ उपत्यकामा मात्र सङ्कटग्रस्त क्षेत्रको अवधि लम्ब्याउने निर्णय भयो त ?

मन्त्रिपरिषद्को बैठकपछि सरकारका प्रवक्ता मिनेन्द्र रिजालले जोखिममा रहेका घर भत्काउने प्रयोजनका लागिमात्र तीन जिल्लालाई सङ्कटग्रस्त क्षेत्र घोषणा गरेको बताए । मुख्य सचिव लीलामणि पौडेल अन्य जिल्लामा भन्दा काठमाडौँ उपत्यकामा पुनर्निर्माणका काम असहज हुनसक्ने भएकाले सङ्कटग्रस्त क्षेत्र घोषणाको अवधि लम्ब्याएको बताउँछन् ।

‘सङ्कटग्रस्त क्षेत्र घोषणा गरेपछि नागरिकका अधिकारहरू कटौति गरिन्छ, काठमाडौँ उपत्यकामा धेरै घरहरू

भत्काउनुपर्ने भएकाले यसका लागि हुनसक्ने अवरोधलाई मध्यनजर गरेर यहाँमात्र सङ्कटग्रस्त घोषणा गरिएको हो’ उनले भने ‘सङ्कटग्रस्त क्षेत्रमा मात्र राहत र पुनर्निर्माणका काम हुने होइन ।’ सङ्कटग्रस्त क्षेत्र घोषणा गरेपछि उपत्यकामा रहेका सम्पदा क्षेत्रको पुनर्निर्माण र बस्तीहरू व्यवस्थित गर्ने सरकारको तयारी छ ।

सङ्कटग्रस्त क्षेत्रमा सरकारले त्यहाँ रहनेहरूलाई सुरक्षित स्थानमा सार्ने वा सार्न लगाउने, कुनै व्यक्ति वा संस्थाको चल-अचल सम्पत्ति उपयोग गर्न आवश्यक भएमा तोकिएको अवधिभरको लागि अस्थायी तवरले प्राप्त गर्ने काम गर्नसक्छ । के हो सङ्कटग्रस्त क्षेत्र ?

दैवीप्रकोप उद्धार ऐन २०३९ को दफा ३ मा यसको परिभाषा गरिएको छ, जहाँ लेखिएको छ :

१. नेपाल सरकारले आवश्यक देखेमा दैवी प्रकोपबाट असर परेको वा पर्नसक्ने क्षेत्रको सिमाना तोक्यो नेपाल राजपत्रमा सूचना प्रकाशन गरी सोही सूचनामा तोकिएको अवधिको लागि सङ्कटग्रस्त क्षेत्र घोषणा गर्न सक्नेछ । (२) उपदफा (१) बमोजिमको अवधिभित्र दैवी प्रकोपबाट उत्पन्न स्थितिलाई काबुमा ल्याउन नसकेमा त्यस्तो अवधि नेपाल सरकारले नेपाल राजपत्रमा सूचना प्रकाशित गरी आवश्यकताअनुसार बढाउन सक्नेछ । सङ्कटग्रस्त क्षेत्र घोषणा गरेपछि के हुन्छ ?

ऐनमा व्यवस्था भए अनुसार सरकारले सङ्कटग्रस्त क्षेत्रमा दैवी प्रकोप उद्धार कार्य गर्न गराउन देहायको कुनै वा सबै काम गर्ने आदेश आवश्यकताअनुसार

सम्बन्धित कसैलाई पनि दिन सक्नेछ :

(क) सङ्कटग्रस्त क्षेत्रमा आवश्यकताअनुसार सरकारी वा गैरसरकारी कार्यालय, शिक्षण संस्था तथा अन्य सङ्घ संस्थाहरूलाई केही अवधिको लागि बन्द गर्ने, (ख) सङ्कटग्रस्त क्षेत्रमा दैवी प्रकोप उद्धार कार्यमा प्रतिकूल असर पर्न सक्ने कुनै काम कारवाही गर्न नदिने, (ग) सरकारी वा गैरसरकारी कार्यालय वा संस्थाका कर्मचारीहरूलाई काजमा खटाउने, (घ) सङ्कटग्रस्त क्षेत्रभित्रका व्यक्तिहरूलाई सुरक्षित स्थानमा सार्ने वा सार्न लगाउने, (ङ) दैवी प्रकोप उद्धार कार्यको प्रयोजनको लागि कुनै व्यक्ति वा संस्थाको चल अचल सम्पत्ति उपयोग गर्न आवश्यक भएमा तोकिएको अवधिभरको लागि

अस्थायी तवरले प्राप्त गर्ने, (च) सङ्कटग्रस्त क्षेत्रमा रहेका मालसामानहरू सुरक्षित स्थानमा सार्ने वा सार्न लगाउने, (छ) सरकारी स्रोत तथा साधनलाई उपयोग गर्ने, (ज) सम्बन्धित जिल्लाभित्रका गैर सरकारी कार्यालय, संस्था वा व्यक्तिको सवारी साधनलाई कुनै निश्चित अवधिसम्मको लागि नियन्त्रणमा लिने र प्रयोग गर्ने, (झ) सम्बन्धित जिल्लाभित्रको गैरसरकारी कार्यालय, संस्था वा व्यक्तिको खाद्यान्न, लत्ताकपडा, औषधि, निर्माण सामग्री तथा अन्य वस्तुहरू नियन्त्रणमा लिने र दैवी प्रकोपद्वारा पीडित व्यक्तिहरूलाई वितरण गर्ने, (ञ) सङ्कटग्रस्त क्षेत्रमा पर्ने जग्गा, घर, कल-कारखाना, देव-देवालय तथा धार्मिक स्थल र अन्य यस्तै

महत्त्वपूर्ण वस्तु वा स्थानलाई विनास हुनबाट बचाउन उपाय गर्ने, (ट) सहयोग टोलीहरू गठन गरी सङ्कटग्रस्त क्षेत्रमा पठाउने, (ठ) सर्वसाधारण जनताको जीउधनको रक्षाको लागि अन्य आवश्यक सुरक्षात्मक उपायहरूको व्यवस्था गर्ने, (ड) नेपाल सरकारले तोकेको अन्य काम गर्ने ।

सरकारले सङ्कटग्रस्त क्षेत्रमा विदेशीको प्रवेशमा पनि नियन्त्रण गर्न सक्छ । ऐनको दफा ४ मा लेखिएको छ : दैवी प्रकोपबाट असर परेको कुनै क्षेत्रमा विदेशी नागरिक वा संस्थाले कुनै प्रयोजनको लागि प्रवेश गर्न नेपाल सरकारको स्वीकृति लिनुपर्ने गरी नेपाल सरकारले आदेश जारी गर्न सक्नेछ ।

असल बनौं,
इमानदार बनौं सभ्य
नागरिकको परिचय
दिऔं ।

नेपाल सरकार
सूचना तथा सञ्चार मन्त्रालय
सूचना विभाग

जाँड-रक्सी
को कुलत थाहै नदिई छुटाउन

ढाड-कम्मरको दुखाई निको पार्ने

धुँडाको दुखाई निको पार्ने

मोटोपना तुरुन्तै घटाउन/बढाउन

चार्ज पोतो डण्डीफोर चाउरीपना
गर्मातस्थापछिको पेटको चिरा हटाउन

पुरुष यौन उत्तेजना बढाउन, लिड्को
लम्बाई तथा मोटाई बढाउन

फिटनेस प्वाइन्ट ट्रेडिङ्ग
नेपाल टेलिकमको ठीक अपोजिट
कीर्तिपुर
फोन नं. ४३३६७०१, ९८०३५०२५९
यो कटिङ्ग लिएर आउनेलाई
१०% छुट दिनेछ ।

के तपाईं म्यूजिक सम्बन्धि तालिम लिन चाहनुहुन्छ ?
यदि चाहनुहुन्छ भने कीर्तिपुर-१७ नयाँबजार
राष्ट्रिय बाणिज्य बैंकको ठीक अगाडि
ताल तन्त्र आर्ट एण्ड म्यूजिक एकेडेमीमा
सम्पर्क शस्त्री योग्य एवं व्यवसायीक कलाकार बनौं

प्रशिक्षण दिने विषयहरू
गायन/हार्मोनियम
गीतार
तबला/मादल/डि-जिम्बे
बाँसुरी
शांस्ली
श्वार्जलिन
आर्ट
नृत्य

विशेषताहरू :

- ६ वर्ष एवं अनुभवी गुरुहरूबाट सैखान्तिक, व्यवहारिक एवं प्रयोगात्मक ज्ञान दिइने ।
- बालबालिकाहरूको लागि विशेष कक्षाहरू सञ्चालन गरिने ।
- संगीत तथा नृत्य प्रशिक्षकहरू उत्पादन गरिने ।
- +२ तथा भ्रातृको इलाहाबादबाट आरित्रय संगीत तथा नृत्यमा परिक्षा दिने व्यवस्था मिलाइने ।
- छुटाछुटे कक्षा कोठाहरूको व्यवस्था भएको

सम्पर्क फोन नं. ८८४१००७४०४, ८८४१०४४४८६

सूचना !
सूचना !!
सूचना !!!

विषय:- अस्थायी/स्थायी घर/टहरा निर्माण सम्बन्धमा ।

२०७२ वैशाख १२ गते भएको विनाशकारी भूकम्पबाट आफ्नो घर/निवास पूर्ण/आंशिक रुपमा क्षति भएका वा नभएका नगरवासीहरूबाट अस्थायी/स्थायी संरचना (घर/टहरा) बनाउने क्रममा नगरपालिकाको बाटो तथा भवन सम्बन्धी मापदण्ड मिच्ने र सार्वजनिक/सरकारी जग्गा मिच्ने कार्य भएको भनि व्यापक जन गुनासो आएको हुदा तत्काल त्यस किसिमको कार्य बन्द गर्न र नगरपालिकाको अनुमति लिएर मात्र स्थायी/अस्थायी संरचना निर्माण गर्न सम्बद्ध सबैमा हार्दिक अनुरोध गरिन्छ । मापदण्ड बिपरीत वा बिना अनुमति निर्माण गरिएका संरचनाहरू स्थानीय स्वायत्त शासन ऐन २०५५को दफा १६३ बमोजिम निर्माणकर्ता स्वयंको लागतमा भत्काउने/हटाउने कार्य अगाडी बढाउने व्यवहारा समेत अवगत गराइन्छ ।

कीर्तिपुर नगरपालिका कार्यालय
कीर्तिपुर
फोन: ४-३३६२८०

इमेल:
ict.munkirtipur@gmail.com
www.kirtipurmun.gov.np

सूचना !
सूचना !!
सूचना !!!

विषय:- राहत सुबिधा सम्बन्धमा ।

२०७२ वैशाख १२ गतेको विनाशकारी भूकम्पबाट पूर्ण रुपमा घर क्षति भएका पिडितहरूको लागि जिल्ला दैवी प्रकोप उद्धार समिति काठमाडौँबाट उपलब्ध गराइएको परिचय पत्र तथा अस्थायी आवास निर्माण बापत दिइएको प्रति परिवार रु १५,०००।- (पन्ध्र हजार रुपैया मात्र) नगद लिने सिलसिलामा कतिपय व्यक्तिहरूले निर्देशिका र मापदण्ड बिपरीत घर क्षति नभएका व्यक्तिले परिचय पत्र र आफ्नो नाममा वा एकाघर सँगोलका परिवारका सदस्यको नाममा अन्यत्र घर भएका व्यक्तिले समेत जानीजानी गलत मनसायका साथ गैर कानूनी रुपमा नगद राहत समेत लिएको भन्ने गुनासो प्राप्त हुन आएको हुदा निर्देशिका र मापदण्ड बिपरीत कुनै पनि व्यक्ति वा परिवारले भूकम्प पीडित परिचय पत्र वा नगद राहत लिनु भएको भए यो सूचना प्रकाशित भएको मितिले सात दिनभित्र आ-आफ्नो वडा कार्यालयमा फिर्ता गर्नु हुन सम्बन्धित सबैको जानकारीको लागि यो सूचना प्रकाशित गरिएको छ । निर्धारित समयभित्र फिर्ता नगरिएको तर गलत तरिकाबाट लिइएको परिचय पत्र वा नगद राहतको बारेमा पछि कुनै पनि जानकारी प्राप्त हुन आएमा कानून बमोजिम कडा कारवाही हुने हुदा त्यस्तो जानकारी भएमा आफ्नो पायक पर्ने वडा कार्यालय, नगरपालिका कार्यालय वा प्रहरी कार्यालयमा जानकारी दिनु हुन सम्बन्धित सबैमा जानकारी गराइन्छ ।

इमेल:- ict.munkirtipur@gmail.com
www.kirtipurmun.gov.np

कीर्तिपुर नगरपालिका कार्यालय
कीर्तिपुर
फोन: ४-३३६२८०